

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2024. július 3.
(OR. en)

10669/24

Intézményközi referenciaszám:
2023/0115(COD)

CODEC 1434
EF 194
ECOFIN 637
PE 165

TÁJÉKOZTATÓ FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a 2014/49/EU irányelvnek a betétvédelem hatóköre, a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek felhasználása, a határokon átnyúló együttműködés és az átláthatóság tekintetében történő módosításáról – Az Európai Parlament első olvasatának eredménye (Strasbourg, 2024. április 22–25.)

I. BEVEZETÉS

Kira Marie PETER-HANSEN (Verts/ALE, DK) előadó a Gazdasági és Monetáris Bizottság (ECON) nevében jelentést nyújtott be a fenti irányelvjavaslatra vonatkozóan. A jelentés 1 módosítást (1. módosítás) tartalmazott.

Ezenfelül néhány – különböző képviselőcsoportokhoz tartozó – európai parlamenti képviselő 6 módosítást (2–7. módosítás), az EPP képviselőcsoport pedig további 6 módosítást (8–13. módosítás) terjesztett elő.

II. SZAVAZÁS

Az Európai Parlament a 2024. április 24-i plenáris ülésén tartott szavazás alkalmával elfogadta az irányelvjavaslatra vonatkozó 1. módosítást. Egyéb módosítás elfogadására nem került sor.

Az így módosított bizottsági javaslat képezi a Parlament első olvasatban elfogadott álláspontját, amely az e dokumentum mellékletében található jogalkotási állásfoglalásában szerepel.

P9_TA(2024)0328

A betétvédelem hatóköre, a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek felhasználása, a határokon átnyúló együttműködés és az átláthatóság (DGSD2)

Az Európai Parlament 2024. április 24-i jogalkotási állásfoglalása a 2014/49/EU irányelvnek a betétvédelem hatóköre, a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek felhasználása, a határokon átnyúló együttműködés és az átláthatóság tekintetében történő módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (COM(2023)0228 – C9-0133/2023 – 2023/0115(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás: első olvasat)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2023)0228),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (2) bekezdésére és 53. cikkének (1) bekezdésére, amelyek alapján a Bizottság javaslatát benyújtotta a Parlamenthez (C9-0133/2023),
 - tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 294. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel az Európai Központi Bank 2023. július 5-i véleményére¹,
 - tekintettel eljárási szabályzata 59. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0154/2024),
1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot;
 2. felkéri a Bizottságot, hogy utalja az ügyet újból a Parlamenthez, ha javaslatát másik szöveggel váltja fel, lényegesen módosítja vagy lényegesen módosítani kívánja;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

¹ HL C 307., 2023.8.31., 19. o.

Módosítás 1

AZ EURÓPAI PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI*

a Bizottság javaslatához

2023/0115 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2014/49/EU irányelvnek a betétvédelem hatóköre, a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek felhasználása, a határokon átnyúló együttműködés és az átláthatóság tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére²,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére³,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

* Módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér dőlt betűtípus, a törléseket pedig a **■** jel mutatja.

¹ HL C [...], [...], [...]. o.

² HL C [...], [...], [...]. o.

³ HL C [...], [...], [...]. o.

- (1) A 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴ 19. cikkének (5) és (6) bekezdésével összhangban a Bizottság felülvizsgálta az említett irányelv alkalmazását és hatályát, és arra a következtetésre jutott, hogy az Unióban a betéteseknek a betétbiztosítási rendszerek létrehozása révén történő védelmére irányuló célkitűzés nagyrészt teljesült. A Bizottság ugyanakkor azt is megállapította, hogy orvosolni kell a betétesek védelme terén még fennálló hiányosságokat, és javítani kell a betétbiztosítási rendszerek működését, emellett harmonizálni kell a betétbiztosítási rendszereknek a kifizetési eljárásoktól eltérő beavatkozásaira vonatkozó szabályokat is.
- (1a) A bankunió jelenleg a tervezett három pillér közül csak kettőn alapul, nevezetesen az egységes felügyeleti mechanizmuson és az egységes szanálási mechanizmuson. Ezért az a harmadik pillér, az európai betétbiztosítási rendszer hiánya miatt nem teljes. Az uniós válságkezelési és betétbiztosítási keret folyamatban lévő felülvizsgálatának célja, hogy előkészítse az utat a bankunió régóta esedékes kiteljesítése felé, beleértve egy európai betétbiztosítási rendszer létrehozását is. A bankunió kiteljesítése a gazdasági és monetáris unió, valamint a pénzügyi stabilitás szerves részét képezi, különösen azáltal, hogy csökkenti az államok és a bankok pénzügyi helyzetének egymásra hatásából adódó negatív spirál kockázatait.*
- (1b) A bankunió kiteljesítésére irányuló zökkenőmentes átállás biztosítása érdekében össze kell hangolni a betétbiztosítási rendszerek által ellátható funkciókat. Ezért a 2014/49/EU irányelvben foglalt, a nemzeti jog hatálya alá tartozó számos mérlegelési jogkört korlátozni kell, és valamennyi betétbiztosítási rendszer számára lehetővé kell tenni a szanálási intézkedések, a megelőző intézkedések és egyéb alternatív intézkedések finanszírozását a betétesek kifizetése érdekében.*
- (1c) Az uniós válságkezelési keretnek mindenkor biztosítani kell, hogy a veszteségeket ne a társadalom viselje, és hogy az adófizetők pénzét ne használják fel nehéz helyzetben lévő hitelintézetek megsegítésére vagy megmentésére.*
- (2) A betétbiztosítási rendszerekbe történő befizetésre vagy a betétesek és a betétbiztosítási rendszerek tájékoztatására vonatkozó kötelezettségek teljesítésének elmulasztása alááshatja a betétesek védelmének célját. A betétbiztosítási rendszerek vagy adott esetben a kijelölt hatóságok a befizetések késedelmes teljesítése esetén pénzbírságot alkalmazhatnak. A kötelezettségeit nem teljesítő hitelintézettel szembeni végrehajtási intézkedések tekintetében javítani kell a betétbiztosítási rendszerek, valamint a kijelölt és az illetékes hatóságok közötti koordinációt. Bár az illetékes hatóságok által a hitelintézetekkel szemben alkalmazott felügyeleti és végrehajtási intézkedéseket a nemzeti jogszabályok és a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵ szabályozza, biztosítani kell, hogy a kijelölt hatóságok időben tájékoztassák az illetékes hatóságokat a hitelintézetek betétbiztosítási szabályok szerinti kötelezettségeinek megsértéséről.
- (3) A betétbiztosítási rendszerek gyakorlatai további konvergenciájának támogatása és a betétbiztosítási rendszerek rezilienciájuk tesztelésében való támogatása érdekében az

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

Európai Bankhatóságnak (EBH) *szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia* a betétbiztosítási rendszerek stressztesztjeinek elvégzésére vonatkozóan.

- (4) A 2014/49/EU irányelv 5. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében bizonyos pénzügyi intézmények, köztük a befektetési vállalkozások betétei ki vannak zárva a betétbiztosítási rendszer általi fedezetből. Azokat a pénzeszközöket azonban, amelyeket e pénzügyi intézmények ügyfeleiktől kapnak, és amelyeket ügyfeleik nevében egy hitelintézetnél helyeznek el az általuk kínált szolgáltatások gyakorlása során, bizonyos feltételek mellett védeni kell.
- (5) A betétbiztosítási rendszer általi kártalanítás révén jelenleg védelmet élvező betétesek körét a nem szakmai befektetők védelmére irányuló szándék motiválja annak feltételezésével, hogy a szakmai befektetők nem szorulnak ilyen védelemre. Ezért a hatóságok eddig nem tartoztak a kártalanítható körbe. A legtöbb hatóság azonban (amelyek közé egyes tagállamokban iskolák és kórházak is tartoznak) nem tekinthető szakmai befektetőnek. Ezért biztosítani kell, hogy valamennyi nem szakmai befektető, köztük a hatóságok betétei részesülhessenek a betétbiztosítási rendszer által nyújtott védelemben.
- (6) Bizonyos események – többek között a magán-lakóingatlanokkal kapcsolatos ingatlanügyletek vagy egyes biztosítási térítések – átmenetileg nagy összegű betétet eredményezhetnek. Ezért a 2014/49/EU irányelv 6. cikkének (2) bekezdése jelenleg annak biztosítására kötelezi a tagállamokat, hogy az ilyen eseményekből származó betétek az összeg jóváírásának időpontjától vagy az ilyen betétek jogilag átruházhatóvá válásának időpontjától számított legalább 3 hónapig, de legfeljebb 12 hónapig 100 000 EUR összeg felett is biztosítva legyenek. A betétesek védelmének Unión belüli harmonizációja, valamint az ilyen betétek védelmének hatókörével kapcsolatos adminisztratív összetettség és jogbizonytalanság csökkentése érdekében a betétek védelmét a 100 000 EUR kártalanítási összeghatár mellett legalább 500 000 EUR *minimális összegre* és legfeljebb *2 500 000 EUR maximális összegre* ki kell igazítani egy 6 hónapos harmonizált időtartamra. *A tagállamok általi átültetést követően a Bizottságnak felül kell vizsgálnia a védett összegeket annak megállapítása érdekében, hogy csökkenteni kell-e a maximális összeget, figyelembe véve, hogy a védett összegek arányosak-e, és Unió-szerte egyenlő versenyfeltételeket biztosítanak-e.*
- (7) Ingatlanügylet során a pénzeszközök az ügylet tényleges kiegyenlítését megelőzően különböző számlákon fordulhatnak meg. Ezért az ingatlanügyletben részes betétesek egységes védelme érdekében az ideiglenesen magas számlaegyenlegek védelmét egyaránt alkalmazni kell az értékesítésből származó bevételekre, valamint a magán-lakóingatlan megvásárlása céljából *előre meghatározott* rövid *időtartamra* elhelyezett pénzeszközökre.
- (8) A betétbiztosítási rendszer általi kifizetés időben történő teljesítése, valamint az adminisztratív és számítási szabályok egyszerűsítése érdekében meg kell szüntetni az esedékes kötelezettségeknek a kifizetendő összeg számítása során történő figyelembevételére vonatkozó mérlegelési jogkört.
- (9) Optimalizálni kell a betétbiztosítási rendszerek működési kapacitásait és csökkenteni kell adminisztratív terheiket. Ezért meg kell állapítani, hogy a kedvezményezett számlákon elhelyezett betétekre jogosult betétesek azonosítása, illetve annak értékelése során, hogy a betétesek igénybe vehetik-e az ideiglenesen magas számlaegyenlegre vonatkozó biztosítékokat, továbbra is a betétesek és a számlatulajdonosok felelőssége, hogy saját eszközeikkel bizonyítsák jogosultságukat.

- (10) Egyes betétekre hosszabb kifizetési határidő vonatkozhat, mivel a betétbiztosítási rendszereknek ellenőrizniük kell a kifizetési igényt. A szabályok uniós szintű harmonizálása érdekében a kifizetési időszakot a vonatkozó dokumentumok kézhezvételétől számított 20 munkanapra kell korlátozni.
- (11) A nyugvó számlákon található kis összegek kifizetésével kapcsolatos adminisztratív költségek meghaladhatják a betétes számára jelentkező előnyöket. Ezért pontosítani kell, hogy a betétbiztosítási rendszer nem kötelezhető arra, hogy magától törekedjen az ilyen számlán tartott betét kifizetésére, ha annak egyenlege nem éri el a nemzeti szinten meghatározandó küszöbértéket. Továbbra is biztosítani kell azonban a betétesek jogát az ilyen összeg követelésére. Továbbá, amennyiben ugyanaz a betétes más aktív számlával is rendelkezik, a betétbiztosítási rendszernek annak egyenlegét is figyelembe kell vennie a térítendő összeg kiszámításakor.
- (12) A betétbiztosítási rendszerek különböző módokon teljesíthetnek kifizetést a betétesek részére, a készpénzkifizetéstől az elektronikus átutalásig. A betétbiztosítási rendszerektől induló kifizetési folyamat nyomonkövethetőségének biztosítása, valamint a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló uniós keret célkitűzéseivel való összhang biztosítása érdekében azonban, ha a kártalanítás meghaladja a 10 000 EUR összeget, alapértelmezés szerint a kifizetést átutalással kell teljesíteni a betétesek részére.
- (13) A betétbiztosítás nem terjed ki a pénzügyi intézményekre. Egyes pénzügyi intézmények, köztük az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, a pénzforgalmi intézmények és a befektetési vállalkozások azonban – gyakran ideiglenesen – bankszámlákon helyezik el az ügyfeleiktől kapott pénzeszközöket, hogy megfeleljenek az ágazati jogszabályokkal, többek között a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁶, az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁷ és a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁸ összhangban fennálló biztosítéki kötelezettségeknek. Tekintettel e pénzügyi intézmények növekvő szerepére, a betétbiztosítási rendszereknek védeniük kell az ilyen betéteket azzal a feltétellel, hogy az ilyen ügyfelek azonosításra kerülnek, vagy azonosíthatók.
- (14) A pénzügyi intézmények ügyfelei nem mindig tudják, hogy a pénzügyi intézmény melyik hitelintézetet választotta pénzeszközeik elhelyezésére. A betétbiztosítási rendszerek ezért az ilyen betétet nem kezelhetik összevontan azzal a betéttel, amelyet ugyanazon ügyfél esetleg ugyanabban a hitelintézetben helyez el, ahol a pénzügyi intézmény is betétet helyezett el.

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (átdolgozás) (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

Előfordulhat, hogy a hitelintézetek nem ismerik az ügyfélszámlákon tartott összegre jogosult ügyfeleket, illetve nem tudják ellenőrizni és rögzíteni ezen ügyfelek egyedi adatait. ■

- (15) A betétesek kártalanítása során a betétbiztosítási rendszerek olyan helyzetekkel szembesülhetnek, amelyek pénzmosási aggályokat vetnek fel. A betétbiztosítási rendszereknek ezért vissza kell tartaniuk a betétesnek történő kifizetést, ha arról értesülnek, hogy valamely pénzügyi információs egység az alkalmazandó pénzmosás elleni szabályokkal összhangban bankszámlát vagy fizetési számlát függesztett fel.
- (16) A 2014/49/EU irányelv 9. cikke előírja, hogy amennyiben egy betétbiztosítási rendszer szanálási eljárás keretében teljesít kifizetéseket, a betétbiztosítási rendszernek a kifizetéseivel megegyező összegű követeléssel kell rendelkeznie az érintett hitelintézettel szemben, és e követelésnek egyenrangúnak kell lennie a biztosított betétekkel. A rendelkezés nem tesz különbséget a betétbiztosítási rendszer által a bank nyílt hitelezői feltőkésítésének alkalmazásakor teljesített hozzájárulás és a betétbiztosítási rendszer átruházási stratégia finanszírozásához való hozzájárulása (vagyonértékesítési vagy áthidaló intézményi eszköz alkalmazása, majd a fennmaradó szervezet felszámolása) között. A betétbiztosítási rendszer követelésének meglétével és összegével kapcsolatos egyértelműség és jogbiztonság különböző forgatókönyvek esetén történő biztosítása érdekében elő kell írni, hogy amennyiben a betétbiztosítási rendszer vagyonértékesítési eszköz vagy áthidaló intézményi eszköz, vagy olyan alternatív intézkedések alkalmazásának támogatásához járul hozzá, amelyek révén a hitelintézet eszközeit, jogait és kötelezettségeit – a betéteket is beleértve – átruházzák a kedvezményezettre, a betétbiztosítási rendszernek a nemzeti jog szerinti későbbi felszámolási eljárása során követeléssel kell rendelkeznie a fennmaradó szervezettel szemben. Annak érdekében, hogy a fennmaradó intézményben vagy szervezetben hátrahagyott részvényesek és hitelezők ténylegesen viseljék az intézmény veszteségeit, valamint hogy fizetéseképtelenség esetén javuljanak a betétbiztosítási rendszer behajtási lehetőségei, a betétbiztosítási rendszer követelésének egyenrangúnak kell lennie a **biztosított betétekkel**. Amennyiben a bank nyílt hitelezői feltőkésítését alkalmazza (azaz a hitelintézet folytatja működését), a betétbiztosítási rendszer olyan összegű hozzájárulást nyújt, amellyel a biztosított betéteket leírták vagy átváltották volna az adott hitelintézet veszteségeinek viselése érdekében, ha a biztosított betéteket bevonták volna a hitelezői feltőkésítés körébe. Ezért a betétbiztosítási rendszer hozzájárulása nem keletkeztethet követelést a szanálás alatt álló intézménnyel szemben, mivel ez megszüntetné a betétbiztosítási rendszer hozzájárulásának célját.
- (17) A betétbiztosítási rendszerek gyakorlatainak konvergenciája és a betétesek számára a betéteik követelésére vonatkozó jogbiztonság biztosítása, valamint a betétbiztosítási rendszerek működési akadályainak elkerülése érdekében fontos, hogy a betétesek megfelelően hosszú időn belül követelhesék a betéteik utáni kártalanítást azokban az esetekben, amikor a betétbiztosítási rendszer – kifizetés esetén – nem kártalanította a betéteseket a 2014/49/EU irányelv 8. cikkében meghatározott határidőkön belül.
- (18) A 2014/49/EU irányelv 10. cikkének (2) bekezdése alapján a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy 2024. július 3-ig a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközeinek értéke elérje a tagok biztosított betéteinek 0,8%-ában megállapított célszintet. Annak objektív értékeléséhez, hogy a betétbiztosítási rendszerek teljesítik-e ezt a követelményt, egyértelmű referencia-időszakot kell meghatározni a biztosított betétek összegének és a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésére álló pénzügyi eszközöknek a meghatározására. **Tekintettel a betétbiztosítási rendszerek alkalmazási körének**

kiterjesztésére, a 0,8%-os célszint megfelelőségét szorosan nyomon kell követni és értékelni kell.

- (19) A betétbiztosítási rendszerek rezilienciájának biztosítása érdekében pénzeszközeiknek stabil és visszavonhatatlan hozzájárulásokból kell származniuk. A betétbiztosítási rendszerek finanszírozásának bizonyos forrásai – beleértve a kölcsönöket és a várható megtérüléseket – túlságosan esetlegesek ahhoz, hogy a betétbiztosítási rendszer célszintjének eléréséhez való hozzájárulásként figyelembe vehetők legyenek. A betétbiztosítási rendszerek célszintjére vonatkozó feltételek harmonizálása, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésére álló pénzügyi eszközöket az ágazat hozzájárulásaiból finanszírozzák, meg kell különböztetni a célszint eléréséhez figyelembe vehető pénzeszközöket a kiegészítő finanszírozási forrásnak minősülő pénzeszközöktől. A betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek kiáramlása – beleértve az előre látható hiteltörlesztéseket is – tervezhető és a betétbiztosítási rendszer tagjaitól származó rendszeres befizetésekbe beszámítható, ennél fogva nem eredményezheti a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök célszint alá csökkenését. Ezért pontosítani kell, hogy a célszint első elérését követően csak akkor indokolt a ***négyéves*** feltöltési időszak, ha a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére álló pénzügyi eszközök hiányát a betétbiztosítási rendszer beavatkozása (kifizetés vagy megelőző, szanálási vagy alternatív intézkedések alkalmazása) okozta. ***Amennyiben a betétbiztosítási rendszer ilyen beavatkozását követően a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök kevesebb mint egyharmadával csökkentek, a feltöltési időszaknak két évnek kell lennie.*** A következetes alkalmazás biztosítása érdekében az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza a célszint betétbiztosítási rendszerek általi kiszámításának módszertanát.
- (20) A betétbiztosítási rendszer rendelkezésére álló pénzügyi eszközöknek azonnal felhasználhatóknak kell lenniük a kifizetéssel vagy egyéb beavatkozással járó hirtelen események kezelésére. Tekintettel az Unióban alkalmazott sokféle gyakorlatra, helyénvaló követelményeket megállapítani a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeik befektetésére irányuló stratégiájára vonatkozóan, és ezáltal mérsékelni azokat a hatásokat, amelyek akadályozhatják a betétbiztosítási rendszert a megbízatása teljesítésében. Amennyiben a betétbiztosítási rendszer nem rendelkezik hatáskörrel a befektetési stratégia meghatározására, a befektetési stratégia meghatározásáért felelős tagállami hatóságnak, szervnek vagy szervezetnek a befektetési stratégia meghatározásakor tiszteletben kell tartania a diverzifikációra és az alacsony kockázatú ***és likvid*** eszközökbe történő befektetésekre vonatkozó elveket is. Annak érdekében, hogy a betétbiztosítási rendszer a pénzeszközeihez való hozzáférés tekintetében megőrizze teljes működési függetlenségét és rugalmasságát, ha a betétbiztosítási rendszer a pénzeszközöket a kincstárnál helyezi el, az ilyen pénzeszközöket elkülönített számlán kell elhelyezni.
- (21) Kihasználatlanságára tekintettel meg kell szüntetni azt a lehetőséget, hogy a betétbiztosítási rendszer rendelkezésre álló pénzügyi eszközeit a tagintézmények azon kötelező befizetéseiből teremtsék elő, amelyeket azok a hitelintézetek rendszerszintű kockázataival összefüggésben felmerülő költségek fedezésére a tagállamok által létrehozott, kötelező befizetési rendszerekbe teljesítettek.
- (22) Fokozni kell a betétesek védelmét, ugyanakkor el kell kerülni a betétbiztosítási rendszerek eszközeinek kényszerértékesítését, és korlátozni kell a banki ágazatra gyakorolt esetleges negatív prociklikus hatásokat, amelyeket a rendkívüli utólagos hozzájárulások beszedése okoz. A betétbiztosítási rendszerek számára ezért lehetővé kell tenni, hogy olyan alternatív finanszírozási megoldásokat alkalmazzanak, amelyek révén a befizetésektől eltérő

forrásokból bármikor rövid távú finanszírozáshoz juthatnak, többek között a rendelkezésre álló pénzügyi eszközeik és a rendkívüli utólagos hozzájárulásokból származó pénzeszközök felhasználása előtt is. Mivel a betétbiztosítási rendszerek finanszírozásának költségeit és felelősségét elsősorban a hitelintézeteknek kell viselniük, a közpénzekből történő alternatív finanszírozási megoldások **nem engedhetők meg**.

- (23) Annak érdekében, hogy a betétbiztosítási rendszerek kellően diverzifikált módon fektessék be pénzeszközeiket és ebben konvergens gyakorlatot kövessenek, az EBH-nak erre vonatkozóan iránymutatásokat kell kiadnia a betétbiztosítási rendszerek számára.
- (24) Bár a betétbiztosítási rendszerek elsődleges szerepe a biztosított betétesek kártalanítása, a kifizetésektől eltérő beavatkozások költséghatékonyabbnak bizonyulhatnak a betétbiztosítási rendszerek számára, és az átruházási stratégiák megkönnyítésével biztosíthatják a betétekhez való folyamatos hozzáférést. A betétbiztosítási rendszerektől megkövetelhető, hogy hozzájáruljanak a hitelintézetek szanálásához. Emellett egyes tagállamokban a betétbiztosítási rendszerek a hitelintézetek hosszú távú életképességének helyreállítását célzó megelőző intézkedéseket vagy alternatív fizetéseképtelenségi intézkedéseket finanszírozhatnak. Bár a megelőző és alternatív intézkedések jelentősen javíthatják a betétek védelmét, az ilyen intézkedésekhez megfelelő biztosítékoknak kell kapcsolódniuk – többek között a legkisebb költség kritériumának harmonizált vizsgálata formájában – az egyenlő versenyfeltételek, valamint az ilyen intézkedések eredményességének és költséghatékonyágának biztosítása érdekében. A biztosítékok csak az ezen irányelv által szabályozott, a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére álló pénzügyi eszközökkel finanszírozott beavatkozásokra alkalmazandók.
- (24a) Alapvető fontosságú, hogy a betétbiztosítási rendszer bármely forgatókönyvben való részvétele a költséghatékonyagra és az átláthatóságra összpontosítva történjen. Ez a megközelítés alapvető fontosságú az egyenlő versenyfeltételek torzulásának elkerülése és annak biztosítása érdekében, hogy egyes piaci szereplők ne részesüljenek tisztességtelen előnyökben. Az átláthatóság és a költséghatékonyág olyan alapelvek, amelyek alátámasztják a betétbiztosítási rendszer integritását és méltányos működését.**
- (25) A hitelintézetek csődjének kellően korai beavatkozásokkal történő megelőzésére irányuló intézkedések hatékony szerepet játszhatnak a betétesek bizalom és a pénzügyi stabilitás fenntartását célzó válságkezelési eszközök folytonosságában. Az ilyen intézkedés különböző formákat ölthet: lehet szavatolótőke-instrumentumokon (beleértve az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat is) vagy egyéb tőkeinstrumentumokon keresztül nyújtott tőketámogatás, de lehet garancia vagy hitel is. A betétbiztosítási rendszerek változó jelleggel folyamodtak ezekhez az intézkedésekhez. A válságkezelési eszközök folytonosságának és a megelőző intézkedéseknek a szanálási kerettel és az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal összhangban történő alkalmazásának biztosítása érdekében meg kell határozni azok alkalmazásának időzítését és feltételeit. A megelőző intézkedések a már csődhelyzetben lévő vagy valószínűleg csődbe jutó hitelintézet kapcsán felmerült veszteségek viselésére nem alkalmasak; ezeket az intézkedéseket korábbi szakaszban, a bank pénzügyi helyzete romlásának megelőzésére kell alkalmazni. A kijelölt hatóságoknak ezért ellenőrizniük kell, hogy teljesültek-e a betétbiztosítási rendszerek ilyen jellegű beavatkozásának feltételei. Végül, a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésére álló pénzügyi eszközök használatára vonatkozó feltételek nem érinthetik az illetékes hatóság arra vonatkozó értékelését, hogy az intézményvédelmi rendszer megfelel-e az 575/2013/EU

európai parlamenti és tanácsi rendelet⁹ 113. cikkének (7) bekezdésében meghatározott kritériumoknak.

- (26) Annak biztosítása érdekében, hogy a megelőző intézkedések elérjék céljukat, a hitelintézetek számára elő kell írni, hogy **nyújtsanak be az illetékes hatóságnak** egy feljegyzést, amelyben ismertetik az általuk vállalt intézkedéseket. ■ A feljegyzésnek tartalmaznia kell minden olyan elemet, amelynek célja a pénzeszközök kiáramlásának megakadályozása és a hitelintézet tőke- és likviditási pozíciójának megerősítése, és ezáltal lehetővé teszi a hitelintézet számára, hogy előretekintő jelleggel megfeleljen az összes vonatkozó prudenciális és egyéb szabályozási követelménynek. A feljegyzésnek ezért ki kell terjednie tőkebevonási intézkedésekre, beleértve a jogok kibocsátására, az alárendelt hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok önkéntes átalakítására, a forrásmenedzsment-tevékenységekre, az eszközök tőketermelő értékesítésére, a portfóliók értékpapírosítására és a nyereség visszatartására vonatkozó szabályokat, ezen belül az osztalékfizetési tilalmakat és a vállalkozásokban való részesedésszerzés tilalmát. **A feljegyzésnek továbbá részleteznie kell a hitelintézet indulótőke-hiányát, a végrehajtott tőkebevonási intézkedéseket és a pénzeszközök kiáramlásának megakadályozása érdekében bevezetett biztosítékokat.** Ugyanezen okból a feljegyzésben előírányzott intézkedések végrehajtása során a hitelintézeteknek meg kell erősíteniük likviditási pozícióikat is, és tartózkodniuk kell az agresszív kereskedelmi gyakorlattól, valamint **osztalékok vagy változó javadalmazás kiosztásától vagy** a saját részvények visszavásárlásától vagy a hibrid tőkeinstrumentumok lehívásától. A feljegyzésnek tartalmaznia kell az igénybe vett támogatási intézkedésekre vonatkozó exitstratégiát is. **A hitelintézetnek észszerű időn belül reorganizációs tervet kell benyújtania az illetékes hatósághoz a hosszú távú életképesség biztosítása érdekében. A hitelintézetnek nyújtott megelőző intézkedéseket fel kell függeszteni, ha az illetékes hatóság nincs meggyőződve arról, hogy a reorganizációs terv hiteles és megvalósítható a hosszú távú életképesség biztosítása szempontjából. Amennyiben a hitelintézet az 1. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett intézményvédelmi rendszer tagja, az intézményvédelmi rendszernek az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően jóvá kell hagyania a reorganizációs tervet. Amennyiben az illetékes hatóság nem elégedett a reorganizációs tervvel, megfelelő intézkedéseket kell hoznia a hosszú távú életképesség biztosítása érdekében.** Helyzetüknél fogva leginkább az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok képesek **felmérni a reorganizációs tervben** előírányzott intézkedések relevanciáját és hitelességét. Annak biztosítása érdekében, hogy a hitelintézet által egy megelőző intézkedés finanszírozására felkért betétbiztosítási rendszer kijelölt hatóságai értékelni tudják, hogy a megelőző intézkedések valamennyi feltétele teljesül-e, az illetékes hatóságoknak együtt kell működniük a kijelölt hatóságokkal. Annak érdekében, hogy a megelőző intézkedéseket az egész Unióban egységesen alkalmazzák, az EBH-nak iránymutatások kiadásával kell segítenie a hitelintézeteket a **reorganizációs terv** elkészítésében.
- (26a) **Az erkölcsi kockázat csökkentése érdekében adott esetben a betétbiztosítási rendszerektől megelőző intézkedések formájában támogatásban részesülő hitelintézetnek, annak részvényeseinek, hitelezőinek vagy annak az üzleti csoportnak, amelyhez tartozik, saját forrásaikból hozzá kell járulniuk a szerkezetátalakításhoz, és megfelelő ellentételezést kell biztosítaniuk a betétbiztosítási rendszer által biztosított megelőző intézkedésért.**

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

- (27) Annak érdekében, hogy a betétbiztosítási rendszerektől megelőző intézkedések formájában támogatásban részesülő hitelintézetek teljesítsék kötelezettségvállalásaikat, az illetékes hatóságoknak korrekciós tervet kell kérniük azokról a hitelintézetektől, amelyek nem teljesítették kötelezettségvállalásaikat, **hogy fizessék vissza a megelőző intézkedések keretében tett hozzájárulás összegét, vagy feleljenek meg az exitstratégiának.** Amennyiben az illetékes hatóság úgy véli, hogy a korrekciós tervben szereplő intézkedésekkel nem biztosítható a hitelintézet hosszú távú életképessége, a betétbiztosítási rendszer nem nyújthat további megelőző támogatást a hitelintézetnek, **és az érintett hatóságoknak a 2014/59/EU irányelv 32. cikkével összhangban értékelniük kell, hogy az intézmény fizetéseképtelen, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik-e. Ugyanezeket a következményeket kell alkalmazni azokban az esetekben is, amikor a hitelintézet nem tartja be a helyreállítási tervet.** Annak érdekében, hogy a megelőző intézkedéseket az egész Unióban egységesen alkalmazzák, az EBH-nak iránymutatások kiadásával kell segítenie a hitelintézeteket a korrekciós terv elkészítésében.
- (28) A versenyre és a belső piacra gyakorolt káros hatások elkerülése érdekében elő kell írni, hogy a fizetéseképtelenség esetén hozott alternatív intézkedések esetében a hitelintézetet a nemzeti fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolóként, csődgondnokként, végelszámolóként vagy egyéb minőségben képviselő szervek gondoskodjanak arról, hogy a hitelintézet vagyontát vagy annak egy részét nyílt, átlátható és megkülönböztetésmentes eljárás keretében, a lehetséges mértékig az eladási ár maximalizálására törekedve értékesítsék. A hitelintézetnek vagy a nevében eljáró közvetítőnek olyan szabályokat kell alkalmaznia, amelyek alkalmasak a potenciális vásárlókra átruházandó eszközök, jogok és kötelezettségek értékesítésére. Állami forrásokat minden esetben továbbra is a Szerződés vonatkozó állami támogatási szabályaira figyelemmel kell felhasználni.
- (29) Mivel a betétbiztosítási rendszerek fő célja a biztosított betétek védelme, e rendszerek csak akkor finanszírozhatnak a kifizetéstől eltérő beavatkozást, ha ez utóbbi a kifizetésnél olcsóbb. Az említett szabály (a legkisebb költség kritériumának vizsgálata) alkalmazásával kapcsolatos tapasztalatok számos hiányosságra rámutattak, mivel a jelenlegi keret sem a beavatkozások, sem a kifizetés költségének meghatározását nem szabályozza részletesen. Annak érdekében, hogy a legkisebb költség kritériumának vizsgálata az egész Unióban következetesen történjen, meg kell határozni a költségszámítás módját. Ugyanakkor el kell kerülni az olyan túlzottan szigorú feltételeket, amelyek gyakorlatilag lehetetlenné tennék a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek a kifizetésen kívüli egyéb beavatkozásokra való felhasználását. A legkisebb költség értékelésének elvégzésekor a betétbiztosítási rendszereknek először ellenőrizniük kell, hogy a kiválasztott intézkedés finanszírozásának költsége alacsonyabb-e, mint a biztosított betétek utáni kártalanítás költsége. A legkisebb költség értékelési módszertanában figyelembe kell venni a pénz időértékét.
- (30) A felszámolás hosszadalmas folyamat lehet, amelynek hatékonysága a nemzeti igazságügy hatékonyságától, a fizetéseképtelenségi rendszerektől, az egyes banki jellemzőktől és a csőd körülményeitől függ. A betétbiztosítási rendszerek alternatív intézkedések részeként végrehajtott beavatkozásai esetében a legkisebb költség kritériuma vizsgálatának a hitelintézet eszközeinek és kötelezettségeinek a 2014/59/EU irányelv 36. cikkének (1) bekezdésében meghatározott értékelésén, valamint az említett irányelv 36. cikkének (8) bekezdésében meghatározott becslésen kell alapulnia. A felszámolásból származó megtérülések pontos értékelése azonban kihívást jelenthet a legkisebb költség kritériumának a megelőző intézkedésekre vonatkozó vizsgálatával összefüggésében, amelyekre vélhetően jóval az előre látható felszámolás előtt sor kerül. Ezért a legkisebb költség kritériumának a megelőző intézkedésekre vonatkozó vizsgálatával kapcsolatos kontrafaktuális

forгатókönyvet ennek megfelelően ki kell igazítani, és a várható megtérüléseket minden esetben a korábbi kifizetési eseményekhez kapcsolódó megtérüléseken alapuló észszerű összegre kell korlátozni.

- (31) A kijelölt hatóságoknak becslést kell készíteniük a betétbiztosítási rendszerrel az intézkedésből eredően felmerült költségekről, beleértve a hiteltörlesztés, a tőkeinjekció vagy a garancia felhasználása után felmerült költségeket is, figyelmen kívül hagyva viszont a várható bevételeket, a működési kiadásokat és a potenciális veszteségeket, majd ezt össze kell vetniük a felszámolási eljárás feltételezett végső veszteségén alapuló kontrafaktuális forгатókönyvvel, amelyben figyelembe kell venni a bank felszámolási eljárása során a betétbiztosítási rendszerből származó térítéseket is. ***Emellett a kontrafaktuális forгатókönyvnek figyelembe kell vennie a betétbiztosítási rendszer gazdasági és pénzügyi instabilitásából eredő lehetséges költségeit, beleértve azt is, hogy a betétbiztosítási rendszer megbízatásán belül további forrásokat kell felhasználni a betétesek és a pénzügyi stabilitás védelme, valamint a továbbterjedés megelőzése érdekében.*** A betétesek kártalanításával járó tényleges költségek valós és átfogóbb bemutatása érdekében a biztosított betétek utáni kártalanításból származó veszteség becslésének magában kell foglalnia a betétesek kártalanításához közvetve kapcsolódó költségeket is. E költségeknek magukban kell foglalniuk ■ azt a költséget, amelyet a betétbiztosítási rendszer az alternatív finanszírozás igénybevétele miatt viselhet. Annak érdekében, hogy a legkisebb költség kritériumának vizsgálata következetes legyen, az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a betétbiztosítási rendszerek különböző beavatkozásaival járó költségek kiszámítására szolgáló módszertanról. Annak érdekében, hogy a legkisebb költség értékelési módszertana összhangban álljon a betétbiztosítási rendszer ■ jogszabályi vagy szerződéses megbízatásával, az EBH-nak ■ szabályozástechnikai standardtervezeteket kell ***kidolgoznia*** ■ .
- (32) A betétesek fokozott, harmonizáltabb védelme és a vonatkozó felelősségi körök uniós szintű meghatározása érdekében a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszerének biztosítania kell az olyan tagállamokban található betéteseknek történő kifizetést, amelyekben a betétbiztosítási rendszer hitelintézeti tagjai úgy gyűjtenek betéteket és egyéb kifizetendő pénzeszközöket, hogy a betéti szolgáltatásokat határokon átnyúló jelleggel, a fogadó tagállamban való letelepedés nélkül kínálják. A kifizetési műveletek és a betétesek tájékoztatásának megkönnyítése érdekében a fogadó tagállam betétbiztosítási rendszere számára lehetővé kell tenni, hogy kapcsolattartó pontként működjön a szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorló hitelintézetek betétesei számára.
- (33) A betétbiztosítási rendszerek közötti uniós szintű együttműködés létfontosságú a betétesek gyors és költséghatékony kártalanításának biztosításához akkor, ha a hitelintézetek más tagállamokban lévő fióktelepeken keresztül végeznek banki szolgáltatásokat. Tekintettel a határokon átnyúló átutalások alkalmazását és a távoli azonosítást elősegítő technológiai fejlődésre, a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszere számára lehetővé kell tenni, hogy a kártalanítást közvetlenül a más tagállamban található fióktelepek betétesei részére teljesítse, feltéve, hogy az adminisztratív terhek és költségek alacsonyabbak, mint ha a kártalanítást a fogadó tagállam betétbiztosítási rendszere hajtaná végre. E rugalmassági mechanizmusnak ki kell egészítenie a jelenlegi együttműködési mechanizmust és elő kell írnia a fogadó tagállam betétbiztosítási rendszere számára, hogy a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszere nevében teljesítsen kifizetést a fióktelepek betétesei részére. A betétesek fogadó és székhely szerinti tagállamok iránti bizalmának megőrzése érdekében az EBH-nak iránymutatásokat kell kiadnia, hogy segítse a betétbiztosítási rendszereket az ilyen együttműködésben, többek között azzal, hogy felsorolásszerűen javaslatot tesz azon

feltételekre, amelyek mellett a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszere úgy dönthet, hogy kártalanítja a fogadó tagállamban található fióktelepek betéteseit.

- (34) A hitelintézetek csatlakozhatnak más betétbiztosítási rendszerhez, ha székhelyüket másik tagállamba helyezik át, vagy ha leányvállalatukat fiókteleppé alakítják át, vagy fordítva. A 2014/49/EU irányelv 14. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy az adott hitelintézet által az áthelyezést megelőző 12 hónapban teljesített befizetéseket az áthelyezett biztosított betétállomány összegének arányában át kell vinni a másik betétbiztosítási rendszerbe. Annak érdekében, hogy a befizetések fogadó betétbiztosítási rendszerbe történő átvitele ne függjön a számlázásra vagy a befizetés tényleges időpontjára vonatkozó eltérő nemzeti szabályoktól, az átadó betétbiztosítási rendszernek az átadandó összeget **a fogadó betétbiztosítási rendszer által az áthelyezés miatt vállalt esetleges kötelezettségek** alapján kell kiszámítania. **Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az átutalandó összeg kiszámítására szolgáló módszertan meghatározása céljából annak biztosítása érdekében, hogy az átutalás mind a fogadó, mind az eredeti betétbiztosítási rendszer pénzügyi helyzetére az általuk fedezett kockázatokhoz viszonyítva semleges hatást gyakoroljon.**
- (35) Uniószerre egyenlő védelmet kell biztosítani a betétesek számára, ami nem garantálható teljes mértékben a harmadik országbeli betétesvédelemre vonatkozó egyenértékűség-értékelési rendszerrel. Ezért a harmadik országban központi irodával rendelkező hitelintézet Unióban működő fióktelepeinek azon tagállam betétbiztosítási rendszeréhez kell csatlakozniuk, ahol betétgyűjtési tevékenységüket végzik. Ez a követelmény biztosítaná a 2013/36/EU és a 2014/59/EU irányelvekkel való összhangot is, amelyek célja, hogy szilárdabb prudenciális és szanálási keretrendszert vezessenek be az Unióban banki szolgáltatásokat nyújtó harmadik országbeli csoportok számára. Ugyanakkor el kell kerülni, hogy a betétbiztosítási rendszerek ki legyenek téve a harmadik országok gazdasági és pénzügyi kockázatainak. Ezért nem helyénvaló a védelmet kiterjeszteni az uniós hitelintézetek által harmadik országokban létesített fióktelepeknél elhelyezett betétekre.
- (36) Az információk szabványosított és rendszeres közzététele növeli a betétesek betétbiztosítással kapcsolatos tudatosságát. A közzétételi követelményeknek a technológiai fejlődéssel való összehangolása érdekében e követelményeknek figyelembe kell venniük az új digitális kommunikációs csatornákat, amelyeken a hitelintézetek kapcsolatba lépnek a betétesekkel. A betéteseknek egyértelmű és egységes információkhoz kell jutniuk, hogy megismerjék a rendelkezésükre álló betétvédelmet, ugyanakkor emiatt a hitelintézetekre vagy a betétbiztosítási rendszerekre sem hárulhat túlzott adminisztratív teher. Az EBH-t meg kell bízni azzal, hogy végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozzon ki, amelyekben meghatározza egyrészt a betétesekkel évente közzéadandó tájékoztató tartalmát és formátumát, másrészt annak a tájékoztatásnak a mintáját, amelyet a betétbiztosítási rendszereknek vagy a hitelintézeteknek meghatározott helyzetekben – ideértve a hitelintézetek egyesülését, a betétek befagyasztásának megállapítását vagy az ügyfélpénzbetétek kifizetését – kell közölniük a betétesekkel.
- (37) A hitelintézet egyesülése vagy a leányvállalat fiókteleppé, illetve a fióktelep leányvállalattá alakulása hatással lehet a betétesek védelmének alapvető jellemzőire. Annak érdekében, hogy ne érje hátrány a mindkét egyesülő bankban betéttel rendelkező betéteseket, akiknek a betétbiztosítás iránti igénye a betétbiztosítási rendszer tagságának változása miatt csökkenne, minden betétest tájékoztatni kell ezekről a változásokról, és fel kell jogosítani arra, hogy pénzeszközeit a biztosítatlanul maradt betétösszeg erejéig szankciótól mentesen vonhassa ki.

- (38) A pénzügyi stabilitás megőrzése, az áttérjedés elkerülése és annak lehetővé tétele érdekében, hogy a betétesek adott esetben gyakorolhassák a betéteik követeléséhez való jogukat, a kijelölt hatóságoknak, a betétbiztosítási rendszereknek és az érintett hitelintézeteknek tájékoztatniuk kell a betéteseket a betétek befagyasztásáról.
- (39) A betétesek számára az átláthatóság növelése, valamint a betétbiztosítási rendszerek körében a megbízatásuk teljesítése során a pénzügyi stabilitás és a bizalom előmozdítása érdekében javítani kell a jelenlegi adatszolgáltatási követelményeket. Azon jelenlegi követelményekre építve, amelyek lehetővé teszik a betétbiztosítási rendszerek számára, hogy a kifizetésre való felkészüléshez minden szükséges információt bekérjenek tagintézményeiktől, a betétbiztosítási rendszerek számára lehetővé kell tenni, hogy bekérjék a határokon átnyúló együttműködés keretében történő kifizetés előkészítéséhez szükséges információkat is. A tagintézmények számára elő kell írni, hogy a betétbiztosítási rendszer kérésére nyújtsanak általános tájékoztatást a más tagállamokban folytatott jelentős, határokon átnyúló üzleti tevékenységekről. Hasonlóképpen annak érdekében, hogy az EBH megfelelő terjedelmű információkat kapjon a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésére álló pénzügyi eszközök alakulásáról és ezen eszközök felhasználásáról, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a betétbiztosítási rendszerek évente tájékoztassák az EBH-t a biztosított betétek és a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összegéről, és tájékoztassák az EBH-t azokról a körülményekről, amelyek a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek kifizetések vagy egyéb intézkedések céljára történő felhasználásához vezettek. Végül a banki válságkezelésben betöltendő hangsúlyosabb szerepüknek megfelelően, amelynek célja, hogy szanálás során könnyebben használhassák fel a pénzeszközeiket, a betétbiztosítási rendszereket fel kell jogosítani arra, hogy *évente* megkapják a hitelintézetek szanálási terveinek összefoglalóját, és ezáltal általánosságban jobban felkészülhessenek a pénzeszközök rendelkezésre bocsátására.
- (40) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó technikai standardok megkönnyítik a következetes harmonizálást, valamint a betétesek megfelelő védelmét az egész Unióban. Hatékony és helyénvaló megoldás lenne az EBH-t mint nagyon specializált szakértelemmel rendelkező szervet megbízni a Bizottság által elfogadandó azon szabályozás- és végrehajtás-technikai standardtervezetek kidolgozásával, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket.
- (41) A Bizottságnak, amennyiben ezen irányelv előírja, az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok formájában és az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁰ 10–14. cikkével összhangban az EBH által kidolgozott szabályozástechnikai standardtervezeteket kell elfogadnia, amelyekben meghatározza a következőket: a) a pénzügyi intézmény ügyfeleinek az ügyfélpénzbetét kifizetése céljából történő azonosításával kapcsolatos technikai részletek, az, hogy a kifizetés milyen feltételekkel történhet a számlatulajdonos részére és az egyes ügyfelek javára, vagy közvetlenül az ügyfél részére, valamint az annak elkerülésére szolgáló szabályok, hogy ugyanazon kedvezményezett részére az adott kifizetési igény többszörösen teljesüljön, b) a legkisebb költség kritériumának vizsgálatához kapcsolódó módszertan, és c) a célszint szempontjából figyelembe vehető rendelkezésre álló pénzügyi eszközök számításának módszertana.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

- (42) A Bizottságnak, amennyiben ezen irányelv előírja, az EUMSZ 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok formájában az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban az EBH által kidolgozott végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell elfogadnia, amelyekben meghatározza a következőket: a) a betétestájékoztató tartalma és formátuma, valamint annak a tájékoztatásnak a mintája, amelyet a betétbiztosítási rendszereknek vagy a hitelintézeteknek kell közölniük a betétesekkel, b) a hitelintézetek által a betétbiztosítási rendszerük, a betétbiztosítási rendszerek és a kijelölt hatóságok által az EBH részére történő adatszolgáltatás során követendő eljárások, valamint az adatszolgáltatás teljesítéséhez használandó táblák.
- (43) A 2014/49/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (44) Annak érdekében, hogy az Unión kívüli központi irodával rendelkező hitelintézetek azon fióktelepei, amelyek nem tagjai az Unióban letelepedett betétbiztosítási rendszernek, csatlakozhassanak uniós betétbiztosítási rendszerhez, e fióktelepek számára elegendő időt kell biztosítani arra, hogy megtegyék az e követelménynek való megfeleléshez szükséges lépéseket.
- (45) A 2014/49/EU irányelv lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy betétbiztosítási rendszerként ismerjék el az intézményvédelmi rendszert, amennyiben az megfelel az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében meghatározott kritériumoknak, és megfelel a 2014/49/EU irányelvnek. Ezen intézményvédelmi rendszerek sajátos üzleti modelljének – különösen *az ezen irányelv hatálya alá tartozók mellett ellátott*, a megbízatásuk középpontjában álló *funkciók* relevanciájának – figyelembevétele érdekében helyénvaló lehetővé tenni a tagállamok számára, hogy engedélyezzék az intézményvédelmi rendszerek számára *az ilyen funkciók további ellátását. Továbbá annak érdekében, hogy elegendő idő álljon rendelkezésükre az új rendelkezésekhez – különösen a megelőző intézkedések alkalmazására vonatkozó biztosítékokhoz – való alkalmazkodásra, hároméves átmeneti időszakot kell biztosítani az intézményvédelmi rendszerek számára.* Az egyenlő versenyfeltételek biztosítása és a betétesek magas szintű védelmének megőrzése érdekében az ezen irányelv hatálya alá tartozók mellett ellátott funkciókat és feladatokat a célszinten felül további pénzügyi eszközökkel kell finanszírozni. Az IPSS-nek az Európai Központi Bank, az illetékes nemzeti hatóság és az érintett intézményvédelmi rendszerek közötti megállapodás szerint *az ezen irányelv hatálya alá tartozó funkcióktól* eltérő intézményvédelmi rendszerek céljára elkülönített alapot kell létrehoznia.
- (46) Annak érdekében, hogy a betétbiztosítási rendszerek és a kijelölt hatóságok kiépíthessék a megelőző intézkedések alkalmazására vonatkozó új szabályok alkalmazásához szükséges működési kapacitást, helyénvaló rendelkezni ezen új szabályok halasztott alkalmazásáról.
- (47) Mivel ezen irányelv célját – az uniós betétesek egységes védelmének biztosítását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani azon kockázatok miatt, amelyeket az eltérő nemzeti megközelítések jelenthetnek az egységes piac integritására nézve, az Unió szintjén azonban a már megállapított szabályok módosításával e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket,

1. cikk

A 2014/49/EU irányelv módosításai

A 2014/49/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ez az irányelv szabályokat és eljárásokat határoz meg a betétbiztosítási rendszerek létrehozásával és működésével, a betétek fedezetével és kártalanításával, valamint a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek olyan intézkedésekre történő felhasználásával kapcsolatban, amelyek célja a betétesek betéteikhez való hozzáféréseinek biztosítása.”;

b) a (2) bekezdés d) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„d) az Unión kívül található székhellyel rendelkező, az e bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett rendszerekhez csatlakozott hitelintézetek és az ilyen hitelintézetek csatlakozott fióktelepei.”

2. A 2. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a 3. pontban a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„3. »betét«: olyan számlán tartott pénzeszközöknek vagy a hitelintézetek által a rendes üzletmenetük során végrehajtott szokásos banki ügyletekből keletkező átmeneti helyzetnek az egyenlege, amelyet a hitelintézetnek a vonatkozó jogszabályi és szerződéses feltételek mellett vissza kell fizetnie; ide tartozik a lekötött betét és a takarékbetét is, de ide nem értve az egyenleget, ha:”;

b) a 13. pontban a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„13. »fizetési ígervény«: a hitelintézet visszavonhatatlan, teljes mértékben fedezett kötelezettsége arra vonatkozóan, hogy a betétbiztosítási rendszer által lehívott pénzeszeget kifizesse a betétbiztosítási rendszernek, amennyiben:”;

c) a szöveg a következő 19–23. ponttal egészül ki:

19. »szanálási hatóság«: a 2014/59/EU irányelv 2. cikkének 18. pontjában meghatározott szanálási hatóság;

20. »ügyletpénzbetét«: ügyfelek megbízásából kezelt azon pénzeszközök, amelyeket az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 26. pontjában meghatározott pénzügyi intézménynek minősülő számlatulajdonosok üzleti tevékenységük során egy hitelintézetnél elhelyeznek;

21. »állami támogatások uniós keretrendszere«: az EUMSZ 107., 108. és 109. cikke által és az EUMSZ 108. cikkének (4) bekezdése vagy 109. cikke alapján megalkotott

vagy elfogadott rendeletek és valamennyi uniós jogi aktus – többek között iránymutatások, közlemények és értesítések – által létrehozott keretrendszer;

22. »pénzmosás«: a [hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021)0420]* 2. cikkének 1. pontjában meghatározott pénzmosás;

23. »terrorizmusfinanszírozás«: a [hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021)0420]** 2. cikkének 2. pontjában meghatározott terrorizmusfinanszírozás.**”;

d) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Betétnek minősül Írország lakás-takarékpénztárainak minden olyan részjegye, amely nem minősül az 5. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti tőkének.”

* [Teljes hivatkozás helye: a pénzmosási rendeletre irányuló javaslat – COM(2021)0420].

** [Teljes hivatkozás helye: a pénzmosási rendeletre irányuló javaslat – COM(2021)0420].

3. A 4. cikk a következőképpen módosul:

-a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) *Az ezen irányelv 1. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett önkéntes rendszerek hivatalosan elismerhetők betétbiztosítási rendszerként, ha megfelelnek ennek az irányelvnek.*

Az intézményvédelmi rendszer hivatalosan elismerhető betétbiztosítási rendszerként, ha teljesíti az 575/2013/EU rendelet említett 113. cikkének (7) bekezdésében meghatározott feltételeket, és megfelel ennek az irányelvnek.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 36 hónappal]-ig az e bekezdés alapján betétbiztosítási rendszerként elismert intézményvédelmi rendszer elkülönítse az ezen irányelv 10. cikkének (2) bekezdése szerinti célszint hatálya alá tartozó, rendelkezésre álló pénzügyi eszközeit az ezen irányelvben szabályozottaktól eltérő megbízatások teljesítésére szolgáló további pénzügyi eszközöktől.”;

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy hitelintézet nem teljesíti a betétbiztosítási rendszer tagjaként rá háruló kötelezettségeket, a betétbiztosítási rendszer erről haladéktalanul értesítse **a kijelölt hatóságot és** a hitelintézet illetékes hatóságát.

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság a **kijelölt hatósággal** együttműködve haladéktalanul megtegyen minden **megfelelő** intézkedést, **beleértve szükség esetén**

szankciók kiszabását is annak biztosítása érdekében, hogy az érintett hitelintézet eleget tegyen *a betétbiztosítási rendszer tagjaként* rá háruló kötelezettségeknek. ■

A tagállamok megállapítják az azon esetekben alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, amikor a hitelintézetek megsértik a betétbiztosítási rendszer tagjaként rájuk háruló kötelezettségeket. A szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.”;

- b) a szöveg a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a hitelintézet nem teljesíti a 10. cikkben és a 11. cikk (4) bekezdésében említett befizetéseket a betétbiztosítási rendszer által előírt határidőn belül, a betétbiztosítási rendszer a késedelem időtartamára a jogszabályban meghatározott mértékű kamatot számítson fel az esedékes összegre.”;

- c) az (5) és (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszer tájékoztassa a kijelölt hatóságot, ha a (4) és (4a) bekezdésben említett intézkedésekkel nem állítható helyre a hitelintézet megfelelése. A tagállamok biztosítják, hogy a kijelölt hatóság értékelje, hogy az intézmény továbbra is teljesíti-e a betétbiztosítási rendszerben való tagság fenntartásának feltételeit, és tájékoztassa az illetékes hatóságot az értékelés eredményéről.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az illetékes hatóság a 2013/36/EU irányelv 18. cikkével összhangban visszavonja az engedélyt, a hitelintézet tagsága szűnjön meg a betétbiztosítási rendszerben. A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerben való tagsága megszűnésének napján a hitelintézetnél tartott betéteket az adott betétbiztosítási rendszer továbbra is biztosítsa *legfeljebb hat hónapos időtartamra.*”;

- ca) a (7) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A kijelölt hatóságoknak rendelkezniük kell az ezen irányelv valamely betétbiztosítási rendszer általi megsértésének orvoslásához szükséges végrehajtási hatáskörökkel, beleértve a szankciók kiszabására vagy egyéb közigazgatási intézkedések meghozatalára vonatkozó hatáskört is.”;

- d) a (8) bekezdést el kell hagyni;

- e) a cikk a következő (13) bekezdéssel egészül ki:

„(13) ■ Az EBH *szabályozástechnikai standardtervezeteket* dolgoz ki a (10) bekezdésben említett stressztesztet hatókörére, tartalmára és eljárásaira vonatkozóan.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt az irányelvet.”

4. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A betétbiztosítási rendszerek által történő kártalanításból a következőket ki kell zárni:”;

ii. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) az olyan ügyletekből származó betéteket, amelyek esetében pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás büntettét állapították meg;”

iv. az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) azon betéteket, amelyeknél a betétes azonosítására nem került sor az (EU) ... rendelet [rövid hivatkozás helye: a pénzmosás elleni küzdelemről szóló rendeletre irányuló javaslat – COM(2021)0420] 16. cikke alapján, ha a betéteket befagyasztották, kivéve, ha a betétes kifizetést kér, és bizonyítja, hogy az azonosítás hiányát nem az ő cselekménye okozta;”

v. a j) pontot el kell hagyni;

va. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„ka) az Unió által elfogadott célzott pénzügyi szankciók hatálya alá tartozó természetes vagy jogi személyek betétei.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés i) pontjától eltérve a tagállamok dönthetnek úgy, hogy az egyéni nyugdíjrendszerek és a kis- és középvállalkozások foglalkoztatói nyugdíjrendszerei által tartott betéteket a 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott kártalanítási összeghatárig figyelembe veszik.”

5. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„Az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően a tagállamok biztosítják, hogy az alábbi betétek az összeg jóváírásának időpontjától vagy a betétek jogszerűen átruházhatóvá válásától számított hat hónapig legalább 500 000 EUR **és legfeljebb 2 500 000 EUR** összeg erejéig biztosítva legyenek.”;

ii. az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a magán-lakóingatlanokkal kapcsolatos ingatlanügyletből származó betét és az ilyen ügylet céljából elhelyezett betét, feltéve, hogy az ügyletet természetes

személy köti **egy négy hónapos időszakon** belül, és feltéve, hogy a természetes személy képes dokumentumokkal alátámasztani az ügyletet;”

ii.a. a cikk a következő albekezdéssel egészül ki:

„... [az e módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 36 hónappal]-ig a Bizottság felülvizsgálja az első albekezdésben említett és a tagállamok által átültetett védett összegeket annak meghatározása céljából, hogy az említett albekezdésben említett maximális összeget csökkenteni kell-e, figyelembe véve, hogy a védett összegek arányosak-e, és Unió-szerte egyenlő versenyfeltételeket biztosítanak-e. A Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyet adott esetben jogalkotási javaslat kísér.”;

b) a szöveg a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdésben meghatározott kártalanítási összeghatár kiegészítse az (1) bekezdésben meghatározott kártalanítási összeghatárt.”

6. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5) bekezdést el kell hagyni;

aa) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek legalább évente jelentést nyújtsanak be betétbiztosítási rendszereikhez a biztosítható betétek összevont összegéről. A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek bármikor felszólíthassák a hitelintézeteket arra, hogy adjanak tájékoztatást az összes betétes biztosítható betéteinek összevont összegéről.”;

b) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszer megtérítse a betétek kamatát, amely felhalmozódott, de nem került jóváírásra vagy terhelésre addig a napig, amelyen az érintett közigazgatási hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontjában említett megállapítást megteszi, vagy az igazságügyi hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának b) alpontjában említett határozatot meghozza. A 6. cikk (1) bekezdésében meghatározott kártalanítási összeghatár, illetve a 6. cikk (2) bekezdésében említett körülmények esetén az abban a bekezdésben meghatározott kártalanítási összeghatár túllépése nem megengedett.

Amennyiben egyes betétek átlátható és nyilvánosan hozzáférhető adatok alapján megállapított kamatlábai jelentősen meghaladják az érvényes piaci kamatlábat, a betétbiztosítási rendszer hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a visszatérített kamatot kiigazítsa, hogy az tükrözze az érintett közigazgatási hatóság által hozott döntés vagy az igazságügyi hatóság döntése időpontjában érvényes piaci kamatlábat. Ezt a kiigazítást az erkölcsi kockázat elkerülése érdekében kell elvégezni. A „jelentős meghaladás” meghatározásának és a kiigazításnak a kritériumait és módszertanát átlátható módon, az EBH által kidolgozott iránymutatásokkal összhangban és az illetékes nemzeti hatóság jóváhagyásával kell meghatározni.”

7. A szöveg a következő 7a. cikkel egészül ki:

A betétbiztosíthatóság és a betétre való jogosultság bizonyításának terhe

A tagállamok biztosítják, hogy a 6. cikk (2) bekezdésében és a 7. cikk (3) bekezdésében említett esetekben a betétes vagy adott esetben a számlatulajdonos bizonyítsa vagy azt, hogy az érintett betét megfelel a 6. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételeknek, vagy a 7. cikk (3) bekezdésében említett körülmények között a betétekre való jogosultságot.”

8. A 8. cikk a következőképpen módosul:

-a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A betétbiztosítási rendszerek biztosítják, hogy a kártalanítási összeg a lehető leghamarabb, de legkésőbb az attól a naptól számított hét munkanapon belül rendelkezésre álljon, amelyen az érintett közigazgatási hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontja szerinti megállapítást megteszi, vagy az igazságügyi hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának b) alpontja szerinti határozatot meghozza.”;

-aa) az (2) bekezdést el kell hagyni;

a) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdéstől eltérve a tagállamok lehetővé teszik a betétbiztosítási rendszerek számára, hogy a 6. cikk (2) bekezdésében, a 7. cikk (3) bekezdésében és a 8b. cikkben említett betétekre vonatkozóan hosszabb kártalanítási időszakot alkalmazzanak, amely nem haladhatja meg az attól a naptól számított 20 munkanapot, amikor a betétbiztosítási rendszer megkapta a betétestől *vagy adott esetben a számlatulajdonostól* a követelés vizsgálatához és a kártalanítási feltételek teljesülésének ellenőrzéséhez kért teljes dokumentációt. *A 6. cikk (2) bekezdésében és a 7. cikk (3) bekezdésében említett betétek esetében, amennyiben a betétbiztosítási rendszerek a kártalanítási összeget hét munkanapnál rövidebb időn belül nem tudják rendelkezésre bocsátani, biztosítják, hogy a betétesek az említett összegre vonatkozó kérelem benyújtásától számított öt munkanapon belül megélhetési költségeik fedezése érdekében a biztosított betéteik megfelelő részéhez hozzáférjenek.*”;

aa) a (4) bekezdést el kell hagyni;

b) az (5) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a (9) bekezdéstől eltérve, az elmúlt 24 hónapban nem került sor a betéttel kapcsolatos ügyletre (a számla alvó státuszban van), kivéve, ha a betétes másik, nem alvó számlán elhelyezett betéttel is rendelkezik.”;

ii. a d) pontot el kell hagyni;

c) a (8) bekezdést el kell hagyni;

d) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) A tagállamok lehetővé teszik, hogy ha az utolsó 24 hónapban nem történt tranzakció a betét vonatkozásában, akkor a betétbiztosítási rendszer meghatározhassa a kártalanítás kifizetésével kapcsolatban a betétbiztosítási rendszernél felmerülő adminisztratív költségek összeghatárát. A betétbiztosítási rendszer nem kötelezhető arra, hogy az említett összeghatár alatt magától törekedjen a betétes kártalanítására. A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek az említett összeghatár alatt a betétesek kérésére teljesítsék a kártalanítást.”

9. a szöveg a következő 8a., 8b. és 8c. cikkel egészül ki:

„8a. cikk

Kártalanítás a 10 000 EUR-t meghaladó betétek esetén

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a kártalanítás összege meghaladja a 10 000 EUR-t, a betétbiztosítási rendszerek a 2014/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv* 2. cikkének 20. pontjában meghatározott átutalás útján kártalanítsák a betéteseket.

8b. cikk

Az ügyfélpénzbetétek fedezete

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek fedezetet nyújtsanak az ügyfélpénzbetétekre, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) a betéteket az 5. cikk (1) bekezdésével összhangban védelemre jogosult ügyfelek nevében és **kizárólagos** megbízásából helyezik el;
- b) a betéteket az 5. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett szervezetek tevékenységeit szabályozó uniós jogban az ügyfélpénzek védelmére vonatkozóan meghatározott követelményeknek megfelelően az ügyfelek pénzeszközeinek elkülönítése céljából helyezik el;
- c) az a) pontban említett ügyfelek – **az ügyfelek nevében számlával rendelkező szervezet végső felelőssége mellett** – azt a napot megelőzően azonosításra kerülnek vagy azonosíthatók, amelyen az érintett közigazgatási hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontjában említett megállapítást megteszi, vagy az igazságügyi hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának b) alpontjában említett határozatot meghozza.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a 6. cikk (1) bekezdésében említett kártalanítási összeghatár az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételeket teljesítő valamennyi ügyfélre vonatkozzon. A 7. cikk (1) bekezdésétől eltérve, az egyes ügyfelek részére kifizetendő összeg meghatározásakor a betétbiztosítási rendszer nem veheti figyelembe összevontan az adott ügyfél által ugyanazon hitelintézetnél elhelyezett pénzbetéteket.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek a biztosított betéteket közvetlenül az ügyfélnek fizessék ki.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása érdekében:

- a) a 8. cikkel összhangban a kifizetéshez kapcsolódó ügyfél-azonosítás technikai részletei;

■

- c) az annak elkerülésére szolgáló szabályok, hogy ugyanazon kedvezményezett esetében többszöri kifizetési igény merüljön fel.

E szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásakor az EBH a következő szempontok mindegyikét figyelembe veszi:

- a) az 5. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett különböző típusú pénzügyi intézmények üzleti modelljének sajátosságai;
- b) az 5. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett pénzügyi intézmények tevékenységeit szabályozó alkalmazandó uniós jog egyedi követelményei az ügyfelek pénzeszközeinek kezelése tekintetében.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt az irányelvet.

8c. cikk

A kártalanítás felfüggesztése pénzmosással vagy terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos aggályok esetén

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kijelölt hatóság az [hivatkozás helye: az (EU) 2015/849 irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021)0423] 48. cikkének (4) bekezdésében említett információk kézhezvételétől számított 24 órán belül tájékoztassa a betétbiztosítási rendszert az (EU) ... rendelet [rövid hivatkozás helye: a pénzmosási rendeletre irányuló javaslat – COM(2021)0420] 15. cikkének (4) bekezdésében említett ügyfél-átvilágítási intézkedések eredményéről. A tagállamok biztosítják, hogy a kijelölt hatóság és a betétbiztosítási rendszer között kicserélt információk azokra az információkra korlátozódjanak, amelyek feltétlenül szükségesek a betétbiztosítási rendszer ezen irányelv szerinti feladatainak és kötelezettségeinek ellátásához, és hogy az információcsere megfeleljen a 96/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben** meghatározott követelményeknek.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek a bíróság ítéletének meghozataláig felfüggeszék a 8. cikk (1) bekezdésében említett kártalanítást, amennyiben a betétes vagy az annak számláján tartott összegre jogosult személy ellen pénzmosásból vagy terrorizmusfinanszírozásból eredő vagy azzal kapcsolatos bűncselekmény miatt vádat emeltek.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek az [rövid hivatkozás helye: az (EU) 2015/849 irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló pénzmosási irányelvre irányuló javaslat – COM(2021)0423] 20. cikkében meghatározott időtartammal megegyező

időtartamra függesszék fel a 8. cikk (1) bekezdésében említett kártalanítást, amennyiben az [hivatkozás helye: az (EU) 2015/849 irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló pénzügyi irányelvre irányuló javaslat – COM(2021)0423] irányelv 32. cikkében említett pénzügyi információs egység értesíti őket arról, hogy az ügylet felfüggesztéséről vagy az ilyen ügylet lebonyolításához való hozzájárulás megtagadásáról, vagy az [hivatkozás helye: az (EU) 2015/849 irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló pénzügyi irányelvre irányuló javaslat – COM(2021)0423] irányelv 20. cikkének (1) vagy (2) bekezdésével összhangban bank- vagy fizetési számla felfüggesztéséről döntött.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek ne legyenek felelősségre vonhatók a pénzügyi információs egység utasításaival összhangban hozott intézkedésekért. A betétbiztosítási rendszerek a pénzügyi információs egységtől kapott információkat kizárólag ezen irányelv alkalmazásában használhatják fel.

* Az Európai Parlament és a Tanács 2014/92/EU irányelve (2014. július 23.) a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjak összehasonlíthatóságáról, a fizetésszámla-váltásról és az alapszintű fizetési számla nyitásáról, illetve használatáról (HL L 257., 2014.8.28., 214. o.).

** Az Európai Parlament és a Tanács 96/9/EK irányelve (1996. március 11.) az adatbázisok jogi védelméről (HL L 77., 1996.3.27., 20. o.).”

10. A 9. cikk (2) és (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A nemzeti jogban biztosított egyéb jogaik sérelme nélkül a nemzeti keretek között kártalanítási kifizetéseket teljesítő betétbiztosítási rendszerek jogosultak arra, hogy az általuk a betétesek számára kifizetett összegek erejéig a betéteseket a felszámolási vagy reorganizációs eljárásban megillető jogok átszálljanak rájuk. A 2014/59/EU irányelv 37. cikke (3) bekezdésének a) vagy b) pontjában említett szanálási eszközökkel vagy az ezen irányelv 11. cikkének (5) bekezdésével összhangban hozott intézkedésekkel összefüggésben hozzájárulást teljesítő betétbiztosítási rendszerek követeléssel élnek a fennmaradó hitelintézettel szemben a 2014/59/EU irányelv 109. cikke szerinti szanáláshoz való hozzájárulásokból vagy az ezen irányelv 11. cikkének (5) bekezdése szerint **végrehajtott átadásokból eredő veszteség alapján a hozzájárulásukkal megegyező összegben, feltéve, hogy a fennmaradó hitelintézetet felszámolják.** Ennek a követelésnek a rangsorban betöltött helye megegyezik a rendes fizetéseképtelenségi eljárások tekintetében irányadó nemzeti jog szerint a **biztosított** betétekre vonatkozó besorolással.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy azok a betétesek, akiknek a betétek alapján járó kártalanítást a betétbiztosítási rendszer nem fizette ki vagy nem ismerte el a 8. cikk (1) és (3) bekezdésében meghatározott határidőkön belül, 5 éven belül követelhessék a betéteik alapján járó kártalanítás kifizetését.”

11. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés után a szöveg a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az első albekezdésben említett célszint kiszámításához referencia-időszakként a célszint elérésének időpontját megelőző december 31-e és az említett időpont közötti időszakot kell figyelembe venni.

Annak meghatározásakor, hogy a betétbiztosítási rendszer elérte-e ezt a célszintet, a tagállamok csak a betétbiztosítási rendszerbe a tagok által közvetlenül befizetett vagy tőlük beszédett, rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket veszik figyelembe, az igazgatási díjak és illetékek levonásával. Az említett rendelkezésre álló pénzügyi eszközök magukban foglalják a tagok által a betétbiztosítási rendszerbe befizetett pénzeszközökből származó befektetési jövedelmet, de nem foglalják magukban a jogosult betétesek által a kártalanítási eljárások során nem követelt kifizetést, **továbbá a betétbiztosítási rendszer által teljesítendő**

adóssághitelezettségeket, ideértve a más betétbiztosítási rendszerektől származó hiteleket és a 10. cikk (9) bekezdésében említett alternatív finanszírozási megoldásokat is. A 12. cikk alapján egy másik betétbiztosítási rendszernek nyújtott, fennálló kölcsönt a kölcsönt nyújtó betétbiztosítási rendszer eszközeként kell kezelni, és az beleszámítható az adott betétbiztosítási rendszer célszintjébe.”;

ii. a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben az első albekezdésben említett célszint első elérését és a betétbiztosítási rendszer pénzeszközeinek a 8. cikk (1) bekezdésével, valamint a 11. cikk (2), (3) és (5) bekezdésével összhangban történő kifizetését követően a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök mértéke a célszint kevesebb mint kétharmadára csökkent, a betétbiztosítási rendszerek a rendszeres hozzájárulást olyan szinten határozzák meg, amely lehetővé teszi a célszint **négy** éven belüli elérését.

Amennyiben az első albekezdésben említett célszint első elérését és a betétbiztosítási rendszer pénzeszközeinek a 8. cikk (1) bekezdésével, valamint a 11. cikk (2), (3) és (5) bekezdésével összhangban történő kifizetését követően a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök mértéke a célszint kevesebb mint egyharmadával csökkent, a betétbiztosítási rendszerek a rendszeres hozzájárulást olyan szinten határozzák meg, amely lehetővé teszi a célszint két éven belüli elérését.”;

ii. az ötödik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

Abban az esetben, ha a betétbiztosítási rendszerek a biztosított betétek összegének 0,8%-át meghaladó kumulált kifizetéseket teljesítettek a betétesek kártalanítására, a tagállamok legfeljebb négy évvel meghosszabbíthatják az első albekezdésben említett időszakot.”;

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Azok a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök, amelyeket a betétbiztosítási rendszer a (2) bekezdésben említett célszint eléréséhez figyelembe vesz, fizetési ígervényeket is magukban foglalhatnak, **amelyeket 48 órán belül kell kifizetni a betétbiztosítási rendszer kérésére.** A fizetési ígervények teljes részaránya nem

haladhatja meg a (2) bekezdésnek megfelelően előteremtett, rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összértékének 30%-át.

Az EBH iránymutatásokat bocsát ki a fizetési ígervényekről, amelyekben meghatározza az említett ígervények elfogadhatóságának kritériumait.”;

- c) a (4) bekezdést el kell hagyni;
- d) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek, a kijelölt hatóságok vagy az illetékes hatóságok meghatározzák a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközeire vonatkozó befektetési stratégiát, és hogy ez a befektetési stratégia megfeleljen a diverzifikáció elvének és az alacsony kockázatú *és likvid* eszközökbe történő befektetéseknek.

A tagállamok biztosítják, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett befektetési stratégia megfeleljen az (EU) 2016/451 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 4., 8. és 10. cikkében meghatározott elveknek.*

* *A Bizottság (EU) 2016/451 felhatalmazáson alapuló rendelete (2015. december 16.) az Egységes Szanálási Alap befektetési stratégiájára vonatkozó általános elvek és kritériumok, valamint kezelésére vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 79., 2016.3.30., 2. o.)”;*

- e) a szöveg a következő (7a) bekezdéssel egészül ki:

„(7a) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközeik egészét vagy egy részét nemzeti központi bankjuknál vagy nemzeti kincstárjuknál helyezhessék el, feltéve, hogy *ez a betétbiztosítási rendszerek számára költségghatékony döntést jelent, és* ezeket a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket elkülönített számlán tartják, és azok a 11. és 12. cikkel összhangban a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére állnak.”;

- ea) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek megfelelő alternatív finanszírozási megoldásokkal rendelkezzenek, amelyek lehetővé teszik számukra a rövid távú finanszírozáshoz jutást a szóban forgó betétbiztosítási rendszerekkel szembeni követelések teljesítéséhez. A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek alternatív finanszírozási rendszereit ne közpénzekből finanszírozzák.”;

- f) a (10) bekezdést el kell hagyni;
- g) a cikk a következő (11), (12) és (13) bekezdéssel egészül ki:

„(11) A tagállamok biztosítják, hogy a 11. cikk (1), (2), (3) és (5) bekezdésében említett intézkedésekkel összefüggésben a betétbiztosítási rendszerek a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök felhasználása és a 10. cikk (8) bekezdésében említett rendkívüli

utólagos hozzájárulások beszédese előtt felhasználhassák a 10. cikk (9) bekezdésében említett alternatív finanszírozási megoldásokból származó ■ pénzeszközöket. ■

(12) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása érdekében:

- a) a (2) bekezdésben említett célszintnek megfelelő, rendelkezésre álló pénzügyi eszközök kiszámításának módszertana, beleértve a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközeinek elhatárolását és a hozzájárulásból származó, rendelkezésre álló pénzügyi eszközök kategóriáinak meghatározását;
- b) a (2) bekezdésben említett célszint azt követő elérésére irányuló folyamat részletei, hogy a betétbiztosítási rendszer a 11. cikkel összhangban igénybe vette a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt az irányelvet.

(13) [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig az EBH iránymutatásokat dolgoz ki annak érdekében, hogy segítse a betétbiztosítási rendszereket rendelkezésre álló pénzügyi eszközeik diverzifikálásában, valamint arról, hogy a betétbiztosítási rendszerek a rendelkezésre álló pénzügyi eszközökre vonatkozóan hogyan fektethetnek be alacsony kockázatú eszközökbe.”

12. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

A pénzeszközök felhasználása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek a 10. cikkben említett rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket elsősorban a betétesek 8. cikkel összhangban történő **kártalanításának biztosítására** használják fel. ■

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket a 2014/59/EU irányelv 109. cikkével összhangban a hitelintézetek szanálásának finanszírozására használják fel. A tagállamok biztosítják, hogy azt az összeget, amellyel a betétbiztosítási rendszereknek hozzá kell járulniuk a hitelintézetek szanálásának finanszírozásához, a szanálási hatóságok azt követően határozzák meg, hogy konzultáltak a betétbiztosítási rendszerrel a legkisebb költség kritériuma ezen irányelv 11e. cikkében említett vizsgálatának eredményeiről. **A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek haladéktalanul reagáljanak az ilyen konzultációra.**

(3) A tagállamok **engedélyezik**, hogy a betétbiztosítási rendszerek a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket a hitelintézet javára, a 11a. cikkben említett megelőző intézkedésekre használják fel, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) *nem állapították meg, hogy a hitelintézet a 2014/59/EU irányelv 32. cikkének (4) bekezdése alapján fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik;*
- b) a betétbiztosítási rendszer megerősítette, hogy az intézkedés költsége nem haladja meg a betétesek kártalanításának a 11e. cikkel összhangban kiszámított költségét;
- c) a 11a. és 11b. cikkben meghatározott valamennyi feltétel teljesül.

(4) Amennyiben a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket a **(3) és (5) bekezdésben** említett megelőző intézkedésekre **vagy alternatív intézkedésekre** fordítják, a csatlakozott hitelintézetek kötelesek **késedelem nélkül** – szükség szerint rendkívüli utólagos hozzájárulások formájában – a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére bocsátani az intézkedésekhez szükséges eszközöket, ha a következő feltételek bármelyike teljesül:

- a) felmerül a betétesek kártalanításának **vagy a szanálásba való beavatkozásnak** a szükségessége, és a betétbiztosítási rendszer rendelkezésre álló pénzügyi eszközeinek értéke nem éri el a célszint kétharmadát;
- b) a betétbiztosítási rendszer rendelkezésre álló pénzügyi eszközeinek értéke **a megelőző intézkedések finanszírozását követően a célszint 40%-a** alá csökken, *kivéve, ha azon intézmény vagy intézmények kártalanítási ütemterve, amelyek javára megelőző intézkedéseket biztosítanak, az említett intézmények által 12 hónapon belül végrehajtandó olyan kártalanítást irányoz elő, amely azt eredményezi, hogy a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök értéke meghaladja a célszint 40%-át.*

(5) Amennyiben egy hitelintézetet a 2014/59/EU irányelv 32b. cikkének megfelelően számolnak fel a piacról való kilépés vagy a banki tevékenységének megszüntetése érdekében, a tagállamok **engedélyezik** a betétbiztosítási rendszerek számára, hogy a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket olyan alternatív intézkedésekre használják fel, amelyek fenntartják a betétesek betéteikhez való hozzáférését, beleértve az eszközök és kötelezettségek átadását és a betétállomány áthelyezését, **amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:**

- a) a betétbiztosítási rendszer megerősíti, hogy az intézkedés költsége nem haladja meg a betétesek kártalanításának ezen irányelv 11e. cikkével összhangban kiszámított költségét;
- b) **■** az ezen irányelv 11d. cikkében meghatározott valamennyi feltétel teljesül;
- c) **amennyiben az intézkedés eszközök vagy kötelezettségek átadásának formáját ölti, az átadás tartalmaz olyan kötelezettségeket, amelyek legalább a következő formák egyikét öltik:**
 - i. **biztosított betétek;**
 - ii. **természetes személyek, valamint mikro-, kis- és középvállalkozások biztosítható betétei;**
 - iii. **természetes személyek, valamint mikro-, kis és középvállalkozások olyan betétei, amelyek biztosíthatók lennének, ha nem az Unión belül letelepedett intézmények Unión kívüli fióktelepeinél helyezték volna el azokat;**

iv. a fizetéseptelenségi követelések nemzeti hitelezői hierarchiájában a biztosított betétekkel szemben előrébb sorolt kötelezettségek.”

13. A szöveg a következő 11a–11e. cikkel egészül ki:

„11a. cikk

Megelőző intézkedések

(1) ■ A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket használják fel a 11. cikk (3) bekezdésében említett megelőző intézkedésekre, feltéve, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a hitelintézetnek az ilyen megelőző intézkedések finanszírozására irányuló kérelmét a 11b. cikkben említett intézkedéseket tartalmazó feljegyzés kíséri;
- b) a hitelintézet konzultált az illetékes hatósággal a 11b. cikkben említett feljegyzésben előírt intézkedésekről;
- c) a megelőző intézkedések betétbiztosítási rendszer általi alkalmazása a támogatott hitelintézet számára megszabott feltételekhez, ezek közül legalább a hitelintézet megerősített kockázatfigyeléséhez, **amelyhez az ilyen figyelést megkönnyítő irányítási intézkedések párosulnak,** ■ a betétbiztosítási rendszer szélesebb körű ellenőrzési jogosultságához és az illetékes hatóságok felé történő gyakoribb jelentéstételhez van kötve;
- d) a megelőző intézkedések betétbiztosítási rendszer általi alkalmazásának feltétele, hogy **a betétesek ténylegesen hozzáférjenek** a biztosított **betétekhez**;
- e) a csatlakozott hitelintézetek a 11. cikk (4) bekezdésével összhangban teljesíteni tudják a rendkívüli utólagos hozzájárulásokat;
- f) a hitelintézet teljesíti az ezen irányelv szerinti kötelezettségeit, **az elmúlt öt évben még nem részesült a 2014/59/EU irányelv 32c. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti rendkívüli állami pénzügyi támogatásban,** és teljes mértékben **megfelelt a kártalanítási ütemtervnek, vagy** megtérített minden korábbi **rendkívüli állami pénzügyi támogatást vagy** megelőző intézkedést;
- fa) a megelőző intézkedéseket nem használják fel a hitelintézetnél vagy szervezetnél felmerült vagy a közeljövőben várhatóan felmerülő veszteségek ellentételezésére, kivéve, ha ezen intézkedés elmaradása a pénzügyi stabilitás zavarához vezet.**

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek olyan nyomonkövetési rendszerekkel és döntéshozatali eljárásokkal rendelkezzenek, amelyek alkalmasak a megelőző intézkedések kiválasztására és végrehajtására, valamint a kapcsolódó kockázatok nyomon követésére.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek csak akkor hajthassanak végre megelőző intézkedéseket, ha a kijelölt hatóság megerősítette, hogy az (1) bekezdésben meghatározott valamennyi feltétel teljesült. A kijelölt hatóság értesíti az illetékes hatóságot és a szanálási hatóságot.

Amennyiben a kedvezményezett intézmény az 1. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett intézményvédelmi rendszerhez tartozik, az intézményvédelmi rendszer a 11e. cikkben említett, a legkisebb költség kritériuma vizsgálatának eredményei alapján meghatározza a megelőző intézkedésekre rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összegét, amelyről értesíteni kell a kijelölt hatóságot.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszer *csak a 11b. cikkben foglalt feltételek teljesülése esetén vegye igénybe* a rendelkezésre álló pénzügyi eszközeit tőketámogatási intézkedésekre, *beleértve a feltőkésítéseket, az eszközök értékcsökkentésével kapcsolatos intézkedéseket és az eszközgaranciákat.*

A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszer a támogatott hitelintézetben lévő részvényeit vagy egyéb tőkeinstrumentumait átadja ■ , amint azt a kereskedelmi és pénzügyi körülmények lehetővé teszik.

(4a) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben részletesen meghatározza a következőket:

a) az (1) bekezdés c) pontjában említett feltételek;

b) a betétbiztosítási rendszerek által a (2) bekezdéssel összhangban létrehozandó nyomkövetési rendszerek és döntéshozatali eljárások;

c) a 11b. cikkben foglalt követelmények figyelembevételével a szanálási hatóságok, a kijelölt hatóságok és az illetékes hatóságok közötti, az e cikk (1) és (3) bekezdése szerinti együttműködés módozatai.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [az ezen módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított egy évvel]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt az irányelvet.

11b. cikk

A megelőző intézkedések finanszírozására vonatkozó követelmények

(1) A tagállamok biztosítják, hogy azok a hitelintézetek, amelyek a 11. cikk (3) bekezdésével összhangban megelőző intézkedések finanszírozására kérik a betétbiztosítási rendszert, ■ feljegyzést nyújtsanak be az illetékes hatóságnak azokról az intézkedésekről, amelyek végrehajtására e hitelintézetek kötelezettséget vállalnak ■ a 2013/36/EU irányelvben és az 575/2013/EU **rendelettel összhangban** meghatározott, **alkalmazandó** felügyeleti követelményeknek való megfelelés biztosítására.

(2) Az (1) bekezdésben említett feljegyzés meghatározza a pénzügyi stabilitás romlásával járó kockázat csökkentésére és a hitelintézet tőke- és likviditási pozíciójának megerősítésére irányuló intézkedéseket.

(2a) Minden olyan esetben, amikor a rendelkezésre álló pénzügyi eszközöket ezen irányelv 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban megelőző intézkedésekre használják

fel, az illetékes hatóság felszólítja a kedvezményezett hitelintézetet, hogy adott esetben frissítse a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 32. pontjában meghatározott helyreállítási tervet vagy az említett irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 33. pontjában meghatározott csoportszintű helyreállítási tervet. Az illetékes hatóságnak utasítania kell a támogatott hitelintézetet a 2014/59/EU irányelv 6. cikke (6) bekezdésének harmadik albekezdésében említett intézkedések végrehajtására, ha teljesülnek az említett irányelv 6. cikkének (6) bekezdése szerinti feltételek.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés szerinti tőketámogatási intézkedés esetén a betétbiztosítási rendszer rendelkezésre álló pénzügyi eszközei csak az aktuális tőkehiányt fedezzék a feljegyzésben foglaltaknak megfelelően a következő elemek alapján:

- a) uniós stresszteszt, eszközminőség-vizsgálat vagy ezzel egyenértékű gyakorlat, vagy a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési folyamat során azonosított, az illetékes hatóság által megerősített indulótőke-hiány;
- b) tőkebevonási intézkedések, amelyeket a reorganizációs terv benyújtásától számított hat hónapon belül kell végrehajtani;
- c) a pénzeszközök kiáramlását megakadályozó biztosítékok, beleértve az (5) bekezdésben említett intézkedéseket;
- d) adott esetben a támogatott hitelintézet részvényesei és a számára alárendelt kölcsönöket nyújtó hitelezők által fizetett hozzájárulások.

A tőkehiány megállapításakor a betétbiztosítási rendszer figyelembe veheti a tőkemegfelelés előretétkintő értékelését is, beleértve a 2013/36/EU irányelv 142. cikkében említett tőkefenntartási tervet is.

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy hitelintézet az 1. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett intézményvédelmi rendszer tagja, a tőkehiányt az intézményvédelmi rendszer határozza meg.

A tőkehiány meghatározásakor a betétbiztosítási rendszer értesíti az illetékes hatóságot.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett feljegyzés a megelőző intézkedésekből való kilépésre vonatkozó stratégiát (exitstratégia), többek között egyértelműen meghatározott kártalanítási ütemtervet írjon elő a hitelintézet számára a megelőző intézkedések részeként kapott visszafizetendő pénzeszközökre vonatkozóan. Ez az információ az exitstratégia lezárását vagy a korrekciós terv végrehajtását, vagy a 11c. cikk (3) bekezdése szerinti értékelést követő egy éven belül nem tehető közzé.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a támogatott hitelintézet ne fizessen osztalékot, ne finanszírozzon részvény-visszavásárlást vagy ne fizessen változó javadalmazást, és hogy a támogatott hitelintézet ne vállaljon visszavonhatatlan kötelezettséget osztalékfizetésre, részvény-visszavásárlásra vagy változó javadalmazásra. Az illetékes hatóság kivételesen részben korlátozhatja ezt a tilalmat, amennyiben a hitelintézet az illetékes hatóság számára kielégítő módon megállapítja, hogy jogilag köteles az osztalékot kifizetni. A tagállamok biztosítják, hogy az e bekezdés szerinti korlátozások mindaddig érvényben maradjanak, amíg a támogatott hitelintézet nem fizeti vissza a betétbiztosítási rendszerbe a megelőző intézkedésekre felhasználttal megegyező összeget.

(5a) A tagállamok biztosítják, hogy a kedvezményezett hitelintézet a kezdeti pénzügyi támogatás nyújtásától számított hat hónapon belül reorganizációs tervet nyújtson be az illetékes hatósághoz. Amennyiben az illetékes hatóság nincs meggyőződve arról, hogy a reorganizációs terv hiteles és megvalósítható a hosszú távú életképesség biztosítása érdekében, fel kell függeszteni az érintett hitelintézet számára biztosított megelőző intézkedéseket, és az illetékes hatóságnak megfelelő intézkedéseket kell végrehajtania a hosszú távú életképesség biztosítása érdekében.

E bekezdés első albekezdésétől eltérve, amennyiben egy hitelintézet az 1. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett intézményvédelmi rendszerhez tartozik, a reorganizációs tervet az intézményvédelmi rendszernek az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően jóvá kell hagynia.

(6) ■ A tagállamok biztosítják, hogy az (5a) bekezdésben említett **reorganizációs tervben** előírányzott intézkedések **összeegyeztethetők** legyenek **a hitelintézetnek a Bizottság által az állami támogatások uniós keretrendszerével összhangban megkövetelt** szerkezetátalakítási tervével.

(6a) Az illetékes hatóság a szanálási hatóság rendelkezésére bocsátja a reorganizációs tervet. A szanálási hatóság megvizsgálhatja a reorganizációs tervet annak megállapítása céljából, hogy tartalmaz-e olyan intézkedéseket, amelyek kedvezőtlenül befolyásolhatják az intézmény szanálhatóságát, és ajánlásokat tehet az illetékes hatóságnak ez ügyben. A szanálási hatóság az illetékes hatóság által meghatározott határidőn belül közli értékelését és ajánlásait.

11c. cikk

Korrekcións terv

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a hitelintézet nem teljesíti a 11b. cikk (1) bekezdésében említett feljegyzésben **vagy a 11b. cikk (5a) bekezdése első albekezdésében említett reorganizációs tervben** meghatározott kötelezettségeket, vagy a lejáratkor nem fizeti vissza a megelőző intézkedések keretében befizetett összeget **vagy nem felel meg a 11b. cikk (4) bekezdése szerinti exitstratégiának**, a betétbiztosítási rendszer erről haladéktalanul tájékoztassa az illetékes hatóságot.

(2) Az (1) bekezdésben említett helyzetben a tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézet **egyszeri** korrekcións tervet nyújtson be **a kijelölt hatósághoz és a betétbiztosítási rendszerhez**, amelyben ismerteti, hogy milyen lépéseket fog tenni a felügyeleti követelményeknek való megfelelés biztosítása ■ , a hosszú távú életképességének biztosítása és a betétbiztosítási rendszer által a megelőző intézkedéshez nyújtott esedékes összeg visszafizetése érdekében, valamint meghatározza a kapcsolódó időkeretet. **A kijelölt hatóság és a betétbiztosítási rendszer konzultál az illetékes hatósággal a helyreállítási tervben előírányzott intézkedésekről.**

(3) Amennyiben az illetékes hatóság nincs meggyőződve arról, hogy a korrekcións terv hiteles vagy megvalósítható, **vagy ha a hitelintézet nem felel meg a korrekcións tervnek**, a betétbiztosítási rendszer nem biztosíthat további megelőző intézkedéseket az adott hitelintézet javára, **és az érintett hatóságoknak a 2014/59/EU irányelv 32. cikkével összhangban értékelniük kell, hogy az intézmény fizetéseképtelen-e, vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik-e.**

(4) ... [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított **24** hónappal]-ig az EBH iránymutatásokat ad ki, amelyekben meghatározza a 11b. cikk **(3)–(5a)** bekezdésében említett megelőző intézkedéseket és az e cikk (1) bekezdésében említett korrekciós tervet kísérő **reorganizációs** terv elemeit.

11d. cikk

■ Alternatív intézkedések ■

(1) ■ A tagállamok **lehetővé teszik** a betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek a 11. cikk (5) bekezdésében említett alternatív intézkedésekre történő felhasználását. **A tagállamok** biztosítják, hogy amikor a betétbiztosítási rendszerek ilyen intézkedéseket finanszíroznak, a hitelintézetek értékesítsék az általuk átadni kívánt eszközöket, jogokat és kötelezettségeket, vagy intézkedjenek azok értékesítéséről. Az állami támogatások uniós keretrendszerének sérelme nélkül az értékesítéskor a következő feltételek mindegyikének teljesülnie kell:

- a) az értékesítés nyílt és átlátható, és nem mutatja be megtévesztő módon az átadásra kerülő eszközöket, jogokat és kötelezettségeket;
- b) az értékesítés nem részesíti előnyben és nem különbözteti meg a potenciális vevőket, és nem biztosít semmilyen előnyt a potenciális vevők számára;
- c) az értékesítés kapcsán nem áll fenn összeférhetetlenség;
- d) az értékesítésre a gyors megoldás igényének szem előtt tartásával kerül sor, figyelembe véve a 3. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontjában említett meghatározás tekintetében megállapított határidőt;
- e) az értékesítés a lehető legnagyobb mértékig az érintett eszközök, jogok és kötelezettségek eladási árának maximalizálásával történik.

(1a) A tagállamok biztosítják, hogy – amennyiben valamely hitelintézet tekintetében a betétbiztosítási rendszer igénybe vételére kerül sor a 11. cikk (5) bekezdésével összhangban, és ha ez az intézkedés biztosítja, hogy a természetes személyek, valamint a mikro-, kis- és középvállalkozások továbbra is hozzáférjenek betéteikhez, mentesülve a veszteségviselés alól – az a betétbiztosítási rendszer, amelyhez az említett hitelintézet tartozik, a következő összegű hozzájárulásokat biztosítsa:

- i. **a biztosított betétek és a kielégítési rangsorban azonos szinten álló vagy azoknál előrébb sorolt kötelezettségek értéke és az átvevő félnek átruházandó eszközök teljes értéke közötti különbség fedezéséhez szükséges összeg; és**
- ii. **adott esetben az átruházást követően az átvevő fél tőkesemlegességének biztosításához szükséges összeg.**

11e. cikk

A legkisebb költség kritériumának vizsgálata

(1) A betétbiztosítási rendszerek pénzeszközeinek a 11. cikk (2), (3) vagy (5) bekezdésében említett intézkedésekre történő felhasználásának mérlegelésekor a tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek összehasonlítsák a következőket:

- a) a 11. cikk (2), (3) vagy (5) bekezdésében említett intézkedések betétbiztosítási rendszer általi finanszírozásának becsült költsége;
- b) a betétesek 8. cikk (1) bekezdése szerinti kártalanításának becsült költsége.

(2) Az (1) bekezdésben említett összehasonlítás során a következő szempontokat kell alkalmazni:

- a) az (1) bekezdés a) pontjában említett költségek becslése során a betétbiztosítási rendszer figyelembe veszi az intézkedéssel kapcsolatos várható bevételeket, működési kiadásokat és potenciális veszteségeket;
- b) a 11. cikk (2) és (5) bekezdésében említett intézkedések esetében a betétbiztosítási rendszer a betétesek kártalanításának költségére vonatkozó, az (1) bekezdés b) pontja szerinti becslését a hitelintézet 2014/59/EU irányelv 36. cikkének (1) bekezdésében említett eszközeinek és kötelezettségeinek értékelésére, valamint az említett irányelv 36. cikkének (8) bekezdésében említett becslésre alapozza;
- c) a 11. cikk (2), (3) és (5) bekezdésében említett intézkedések esetében a betétesek kártalanítási költségének az (1) bekezdés b) pontjában említett becslése során a betétbiztosítási rendszer figyelembe veszi a várható megtérülési arányt, **a betétbiztosítási rendszer esetleges további finanszírozási költségeit, valamint a betétbiztosítási rendszer esetleges gazdasági és pénzügyi instabilitásából eredő lehetséges költségeit, beleértve azt is, hogy a betétbiztosítási rendszer megbízatásán belül további forrásokat kell felhasználni a betétesek és a pénzügyi stabilitás védelme, valamint a továbbterjedés megelőzése érdekében;**
- d) a 11. cikk (3) bekezdésében említett intézkedések esetében a betétesek kártalanítási költségének becslésekor a betétbiztosítási rendszer 85%-kal megszorozza az (5) bekezdés b) pontjában említett módszertan szerinti számítással becsült megtérülési arányt.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek 11. cikk (2) bekezdése szerinti szanálásának finanszírozására, a 11. cikk (3) bekezdésében említett megelőző intézkedésekre vagy a 11. cikk (5) bekezdésében említett alternatív intézkedésekre fordított összeg ne haladja meg a hitelintézet biztosított betéteinek összegét.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes és a szanálási hatóságok a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére bocsássák az (1) bekezdésben említett összehasonlításhoz szükséges valamennyi információt. A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóság a 11. cikk (2) bekezdésében említettek szerint a betétbiztosítási rendszernek a hitelintézet szanálásához való hozzájárulása becsült költségét a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére bocsássa.

(4a) Az alternatív intézkedések végrehajtását követően a tagállamok a lehető leghamarabb biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszer megossa az illetékes hatósággal, a szanálási hatósággal és a kijelölt hatósággal az e cikk szerint elvégzett számítás alapvető elemeinek összefoglalóját. Ez az összefoglaló magában foglalja különösen a betétesek betétbiztosítási

rendszer általi kártalanításának becsült költségeiből származtatott nettó megtérülési arányt, valamint a kapcsolódó mögöttes feltételezések széles körű indokolását.

(5) Az EBH – *figyelembe véve a 2014/59/EU irányelv 36. cikke (16) bekezdésének megfelelően elfogadott szabályozástechnikai standardokat* – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása céljából:

- a) az (1) bekezdés a) pontjában említett becsült költség kiszámításának módszertana, amely figyelembe veszi az érintett intézkedés sajátosságait;
- b) a betétesek kártalanításával kapcsolatos, az (1) bekezdés b) pontjában említett becsült költség kiszámítására szolgáló módszertan, beleértve a (2) bekezdés c) pontja szerinti *várható* megtérülési arányt is, *a betétbiztosítási rendszer esetleges további finanszírozási költségeit, valamint a betétbiztosítási rendszer esetleges gazdasági és pénzügyi instabilitásából eredő lehetséges költségeit, beleértve azt is, hogy a betétbiztosítási rendszer megbízatásán belül további forrásokat kell felhasználni a betétesek és a pénzügyi stabilitás védelme, valamint a továbbterjedés megelőzése érdekében;*
- c) adott esetben az a), b) és c) pontban említett módszertanokban a bevételek esetlegesen hosszabb időtartamon keresztüli halmozódása miatti értékváltozás elszámolásának módja.

A betétbiztosítási rendszer első albekezdés b) pontjában említett esetleges további költségeinek kiszámításához a módszertannak a következőket kell figyelembe vennie:

- a) *a kártalanítás folyamatához kapcsolódó adminisztratív költségek;*
- b) *a 10. cikk (8) bekezdése szerinti hozzájárulások előírásának igazgatási költségei, amennyiben a betétesek kártalanításához szükség van ilyen hozzájárulásokra, valamint a 10. cikk (9) bekezdése szerinti alternatív finanszírozási megoldások igénybevételeinek költségei, amennyiben ezeket a megoldásokat igénybe veszik;*

A betétesek kártalanításával kapcsolatos, az (1) bekezdés b) pontjában említett becsült költség kiszámítása során *a 11. cikk (2), (3) vagy (5) bekezdésében említett* intézkedések esetében a b) pontban említett módszertan figyelembe veszi *a továbbterjedés hatásait, a gazdasági és pénzügyi kockázatokat és a bankrendszer számára okozott, a hírnevet ért kárt, beleértve adott esetben a közös védjegy oltalmát, valamint a megelőző intézkedések fontosságát a betétbiztosítási rendszer jogszabályban vagy szerződésben meghatározott megbízatása szempontjából, beleértve az 1. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett intézményvédelmi rendszert is.*

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt az irányelvet.”

13a. A 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A betétbiztosítási rendszerek részére teljesítendő, a 10. cikkben említett hozzájárulásokat az egyes betétbiztosítási rendszerek adott tagjai biztosított betéteinek összege és az általuk viselt kockázat mértéke alapján kell meghatározni.

A tagállamok a betétbiztosítási rendszerhez kapcsolt hitelintézetek nemzeti jog által szabályozott, alacsony kockázatú tevékenységi ágazatai számára kisebb mértékű hozzájárulásokat is előírhatnak.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az intézményvédelmi rendszerek tagjai a betétbiztosítási rendszerekbe alacsonyabb összegű hozzájárulásokat teljesítsenek.

A tagállamok engedélyezhetik, hogy a központi szervre és valamennyi olyan hitelintézetre, amely az 575/2013/EU rendelet 10. cikkének (1) bekezdése szerint ennek a központi szervnek az állandóan kapcsolt vállalkozása, összességében a központi szervre és kapcsolt intézményeire konszolidált alapon meghatározott kockázati súlyozás vonatkozzon.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a hitelintézetek a biztosított betéteik összegétől független minimális hozzájárulást fizessenek.

(2) A betétbiztosítási rendszerek saját kockázatalapú módszereket alkalmazhatnak tagjaik kockázatalapú hozzájárulásainak meghatározásához és kiszámításához. A hozzájárulások kiszámításának a tagok kockázatával arányosan kell történnie, és annak során megfelelően figyelembe kell venni a különböző üzleti modellek kockázati profiljait. Ez a módszer figyelembe veheti a mérleg eszközoldalát és az olyan kockázati mutatókat is, mint például a tőkemegfelelőség, az eszközök minősége, valamint a likviditás.

Az illetékes hatóságnak – a kijelölt hatósággal együttműködve – jóvá kell hagynia az egyes módszereket. Az EBH-t tájékoztatni kell a jóváhagyott módszerekről.

(3) Ezen irányelv következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a betétbiztosítási rendszerek részére az e cikk (1) és (2) bekezdése szerint teljesítendő hozzájárulások kiszámításának módszereire vonatkozóan.

Az EBH-nak ... [az ezen módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt az irányelvet.”

14. A 14. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek védelemben részesítsék a hitelintézeti tagjaik által más tagállamokban létesített fióktelepek betéteseit és az olyan tagállamokban található betéteseket, ahol a hitelintézeti tagok a 2013/36/EU irányelv V. címének 3. fejezetében említett szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorolják.”;

- b) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdéstől eltérve a tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszerének lehetősége legyen a fióktelepek betéteseinek közvetlen kártalanítására, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

- i. a kártalanítás adminisztratív terhe és költsége kisebb, mint a fogadó tagállam betétbiztosítási rendszere általi kártalanítás esetében;
- ii. a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszere biztosítja, hogy a betétesek ne kerüljenek rosszabb helyzetbe az első albekezdés szerinti kártalanításhoz képest;

iiia. a kártalanítás ugyanabban a pénznemben történik, mint ha a kártalanításra az első albekezdéssel összhangban került volna sor.”;

- c) a szöveg a következő (2a) és (2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A tagállamok biztosítják, hogy a fogadó tagállam betétbiztosítási rendszere – a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszerével kötött megállapodás függvényében – kapcsolattartó pontként működhessen a 2013/36/EU irányelv V. címének 3. fejezetében említett szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorló hitelintézetek betéteseinek számára, és ellentételezésben részesüljön a felmerülő költségeikért.

(2b) A (2) és (2a) bekezdésben említett esetekben a tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszere és az érintett fogadó tagállam betétbiztosítási rendszere megállapodjon a kifizetési feltételekről, többek között az esetlegesen felmerülő költségek megtérítéséről, a betétesek kapcsolattartó pontjáról, az ütemezésről és a fizetési módokról. ***A székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszere tájékoztatást nyújt a fogadó tagállam betétbiztosítási rendszerének a betétesek számáról, a biztosított betétek összegéről és ezek esetleges lényeges változásairól.***”;

- d) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok biztosítják, hogy ha egy hitelintézet egy betétbiztosítási rendszerben való tagsága megszűnését követően egy másik tagállam betétbiztosítási rendszeréhez csatlakozik, vagy ha a hitelintézet egyes tevékenységei egy másik tagállam betétbiztosítási rendszeréhez kerülnek át, az eredeti betétbiztosítási rendszer átutalja a fogadó betétbiztosítási rendszernek ***a fogadó betétbiztosítási rendszer által az áthelyezés miatt vállalt esetleges pótlólagos kötelezettségeket tükröző összeget, figyelembe véve az átutalásnak mind a fogadó betétbiztosítási rendszer, mind az eredeti betétbiztosítási rendszer pénzügyi helyzetére az általuk fedezett kockázatokhoz viszonyítva gyakorolt hatását.*** ■

Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az átutalandó összeg kiszámítására szolgáló módszertan meghatározása céljából annak biztosítása érdekében, hogy az átutalás mindkét betétbiztosítási rendszer pénzügyi helyzetére az általuk fedezett kockázatokhoz viszonyítva semleges hatást gyakoroljon.

Az EBH-nak ... [az ezen módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig be kell nyújtania a Bizottsághoz az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés második albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt az irányelvet.”;

- e) a szöveg a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdés alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy az eredeti betétbiztosítási rendszer a tagság megváltozásától számított egy hónapon belül átutalja az adott bekezdésben említett összeget.”;

- f) a cikk a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) ... *[az ezen módosító irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig* az EBH iránymutatásokat ad ki a székhely szerinti és a fogadó tagállam betétbiztosítási rendszereinek a (2) bekezdésben említett szerepéről, *amelyekben* felsorolja azokat a körülményeket és feltételeket, amelyek mellett a székhely szerinti tagállam betétbiztosítási rendszere *kártalanítja* a más tagállamban található fióktelepek betéteseit a (2) bekezdés harmadik albekezdésében meghatározottak szerint.”

15. A 15. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„15. cikk

Harmadik országokban létesített hitelintézetek fióktelepei

A tagállamok előírják az Unión kívüli székhellyel rendelkező hitelintézetek fióktelepei számára, hogy csatlakozzanak a területükön található betétbiztosítási rendszerek valamelyikéhez, és csak ezt követően teszik lehetővé e fióktelepek számára a biztosítható betétek gyűjtését az adott tagállamokban.

A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen fióktelepek a 13. cikkel összhangban hozzájárulásokat teljesítsenek a betétbiztosítási rendszer részére.”

16. A szöveg a következő 15a. cikkel egészül ki:

„15a. cikk

Harmadik országban fiókteleppel rendelkező hitelintézeti tagok

A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek ne terjedjenek ki a hitelintézeti tagjaik által harmadik országokban létesített fióktelepek betéteseire, kivéve, ha e betétbiztosítási rendszerek – a kijelölt hatóság jóváhagyásától függően – az érintett hitelintézetektől beszedik a megfelelő hozzájárulásokat.

Az EBH iránymutatásokat ad ki, amelyekben meghatározza azokat a körülményeket, amelyek fennállása esetén a kijelölt hatóságoknak jóvá kell hagyniuk a betétbiztosítási rendszerek hitelintézeti tagjai által harmadik országokban létrehozott fióktelepek betéteseinek fedezetét.”

17. A 16. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek az aktuális és leendő betétesek számára megadjanak minden tájékoztatást annak a betétbiztosítási rendszernek az azonosításához, amelynek az Unión belül a hitelintézet és a fióktelepei tagjai. A hitelintézetek ezeket az információkat az (EU) XXX/XXX európai parlamenti és tanácsi rendelet [ESAP-rendelet]*** 2. cikkének 3. pontjában meghatározott, adatok kinyerésére alkalmas formátumban elkészített tájékoztató formájában bocsátják rendelkezésre.

*** Az Európai Parlament és a Tanács (EU) XX/XX rendelete ([dátum]) a pénzügyi szolgáltatások, a tőkepiacok és a fenntarthatóság szempontjából lényeges nyilvánosan hozzáférhető információkhoz központi hozzáférést biztosító egységes európai hozzáférési pont létrehozásáról.”;

- b) a szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett tájékoztató tartalmazza az alábbiak mindegyikét:

- i. alapvető információk a betétek védelméről;
- ii. a tájékoztató tartalmával kapcsolatos információk tekintetében közvetlen kapcsolattartó pontként szolgáló hitelintézet elérhetőségei;
- iii. a betétekre vonatkozó, a 6. cikk (1) és (2) bekezdésében említett kártalanítási összeghatár EUR-ban vagy adott esetben más pénznemben;
- iv. alkalmazandó kizárások a betétbiztosítási rendszer nyújtotta védelemből;
- v. a közös számlákhoz kapcsolódó védelem felső értékhatára;
- vi. kártalanítási határidő a hitelintézet fizetéseképtelensége esetén;
- vii. a kártalanítás pénzneme;
- viii. a betét védelméért felelős betétbiztosítási rendszer azonosítása, beleértve a weboldalára való utalást is.”;

- c) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek a betétgyűjtési szerződés megkötése előtt, majd azt követően **a nyújtott tájékoztatás minden egyes változása esetén** rendelkezésre bocsássák az (1) bekezdésben említett tájékoztatót. A betétesek visszaigazolják, hogy megkapták a tájékoztatót, **kivéve, ha az információt nyilvánosan hozzáférhetővé teszik.**”;

- d) a (3) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek a betéteseik számlakivonatán megerősítsék, hogy a betétek biztosítható betétek, beleértve az (1) bekezdésben említett tájékoztatóra való utalást is.”;

e) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek az (1) bekezdésben említett tájékoztatót azon a nyelven nyújtsák, amelyről a betétes és a hitelintézet a számlanyitáskor megállapodott, vagy annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén vagy nyelvein, amelyben a fióktelepet létrehozták.”;

f) a (6) és (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A tagállamok biztosítják, hogy hitelintézetek egyesülése, hitelintézeti leányvállalatok fiókteleppé alakulása, illetve más hasonló műveletek esetén a hitelintézetek legalább egy hónappal a művelet hatálybalépése előtt értesítsék a betéteseiket, kivéve, ha az illetékes hatóság üzleti titok vagy a pénzügyi stabilitás miatt rövidebb határidőt tesz lehetővé. Az értesítésben ismertetik a művelet betétesek védelmére gyakorolt hatását.

A tagállamok biztosítják, hogy ha az első albekezdésben említett műveletek eredményeként a csökkentett betétbiztosítás érinti az említett hitelintézetnél betéttel rendelkező betéteseket, a hitelintézet értesítse az érintett betéteseket arról, hogy az első albekezdésben említett értesítést követő 3 hónapon belül a biztosítatlanul maradt betétösszeg erejéig szankcióktól mentesen felvehetik vagy másik hitelintézethez vihetik át biztosítható betéteiket, azok valamennyi felhalmozott kamatával és az azokhoz kapcsolódó juttatásokkal együtt.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy azok a hitelintézetek, amelyek tagsága egy betétbiztosítási rendszerben megszűnik, erről legalább egy hónappal a megszűnés előtt tájékoztassák betéteseiket. ***Ennek a tájékoztatásnak tartalmaznia kell a megszűnés betétesek védelmére gyakorolt hatásának magyarázatát. A tagállamok biztosítják, hogy azon hitelintézetek betétese, amelyek tagsága a betétbiztosítási rendszerben megszűnik, átutalási költségek nélkül utalhassák át betéteiket ugyanazon betétbiztosítási rendszer egy másik intézményi tagjához.***”;

g) a szöveg a következő (7a) bekezdéssel egészül ki:

„(7a) A tagállamok biztosítják, hogy a kijelölt hatóságok, a betétbiztosítási rendszerek és az érintett hitelintézetek – többek között a honlapjukon történő közzététel útján – tájékoztassák a betéteseket arról, hogy egy érintett közigazgatási hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának a) alpontjában említett megállapítást tett, vagy egy igazságügyi hatóság a 2. cikk (1) bekezdése 8. pontjának b) alpontjában említett határozatot hozott.”;

h) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a betétes internetes banki szolgáltatásokat vesz igénybe, a hitelintézetek elektronikus úton bocsássák a betéteseik rendelkezésére azokat az információkat, amelyeket ezen irányelv értelmében meg kell adniuk, kivéve, ha a betétes ezt az információt papíron kéri.”;

i) a cikk a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása érdekében:

- a) az (1a) bekezdésben említett tájékoztató tartalma és formátuma;
- b) a kijelölt hatóságok, betétbiztosítási rendszerek vagy hitelintézetek által a betéteseknek a 8b. és 8c. cikkben, valamint az e cikk (6), (7) és (7a) bekezdésében említett helyzetekben nyújtandó tájékoztatás során követendő eljárás és a tájékoztatás tartalma.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket ...[Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

18. A szöveg a következő 16a. cikkel egészül ki:

„16a. cikk

A hitelintézetek és a betétbiztosítási rendszerek közötti információcsere, hatóságok általi adatszolgáltatás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek – az 5. cikk (4) bekezdésében meghatározott azonosítási követelménnyel összhangban – a kapcsolt hitelintézeteiktől **legalább évente és** kérésre **bármikor** megkapjanak minden olyan információt, amely a betétesek kártalanításának előkészítéséhez szükséges, beleértve a 8. cikk (5) bekezdése, valamint a 8b. és a 8c. cikk alkalmazásában szükséges információkat is.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek **legalább évente és** kérésre **bármikor** tájékoztatást nyújtsanak a következőkről azon betétbiztosítási rendszerek számára, amelyeknek tagjai:

- a) e hitelintézetek fióktelepeinek betétesei;
- b) azon betétesek, akik a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján igénybe veszik a tagintézmények által nyújtott szolgáltatásokat.

Az a) és b) pont szerinti tájékoztatásban fel kell tüntetni azokat a tagállamokat, amelyekben a fióktelepek vagy betétesek találhatók.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerek minden évben március 31-ig tájékoztassák az EBH-t a tagállamukban biztosított betétek előző év december 31-i összegéről. Ugyanezen időpontig a betétbiztosítási rendszerek adatot szolgáltatnak az EBH-nak a rendelkezésre álló pénzügyi eszközeik összegéről is, beleértve az idegen források arányát, a fizetési ígervényeket és a betétbiztosítási rendszer **10. cikk (2) bekezdésében említett** pénzeszközeinek **kifizetését követően** a célszint elérésének ütemtervét.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a kijelölt hatóságok indokolatlan késedelem nélkül értesítsék az EBH-t és az **ESZT-t** a következők mindegyikéről:

- a) a befagyasztott betétek meghatározása a 2. cikk (1) bekezdésének 8. pontjában említett körülmények alapján;
- b) a 11. cikk (2), (3) és (5) bekezdésében említett intézkedések bármelyikének alkalmazása, a 8. cikk (1) bekezdésével és a 11. cikk (2), (3) és (5) bekezdésével összhangban felhasznált pénzeszközök összege, valamint adott esetben és amint rendelkezésre áll, a beszedett pénzeszközök összege, a betétbiztosítási rendszer ebből eredő költségei és a beszedési eljárás időtartama;
- c) a 10. cikk (3) bekezdésében említett alternatív finanszírozási megoldások rendelkezésre állása és alkalmazása;
- d) minden olyan betétbiztosítási rendszer, amely beszüntette a működését vagy újonnan jött létre többek között egyesülés vagy határokon átnyúló tevékenység megkezdése miatt.

Az első albekezdésben említett értesítés tartalmaz egy összefoglalót, amely ismerteti a következők mindegyikét:

- a) a hitelintézet kiindulási helyzete;
- b) azok az intézkedések, amelyekre a betétbiztosítási rendszer forrásait felhasználták, **beleértve a 11. cikk (2), (3) és (5) bekezdésében említett intézkedésekhez felhasznált konkrét eszközöket is**;
- c) a rendelkezésre álló, felhasznált pénzügyi eszközök várható összege.

(5) Az EBH indokolatlan késedelem nélkül közzéteszi a (2) és (3) bekezdéssel összhangban kapott információkat és a (4) bekezdésben említett összefoglalót.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszerben tagsággal rendelkező hitelintézetek szanálási hatóságai **évente** a betétbiztosítási rendszer rendelkezésére bocsássák a szanálási tervek kulcsfontosságú elemeinek a 2014/59/EU irányelv 10. cikke (7) bekezdésének a) pontjában említett összefoglalóját ■ .

(7) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1)–(4) bekezdésben említett információk nyújtása során követendő eljárások, az ezen információk nyújtásához használandó mintadokumentumok meghatározása, valamint ezen információk tartalmának további pontosítása céljából, figyelembe véve a betétesek típusait.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket ... [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot: az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

19. Az I. mellékletet el kell hagyni.

2. cikk

Átmeneti rendelkezések

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az Unión kívüli székhellyel rendelkező hitelintézetek azon fióktelepei, amelyek ... [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = a hatálybalépés napja]-án/-én valamely tagállamban biztosítható betéteket gyűjtenek, és az említett napon nem tagjai betétbiztosítási rendszernek, [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = a hatálybalépés napjától számított 3 hónappal]-ig csatlakozzanak az adott tagállam területén működő betétbiztosítási rendszerhez. Az 1. cikk (15) bekezdése nem alkalmazandó ezekre a fióktelepekre [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = a hatálybalépés napjától számított 3 hónappal]-ig.
- (2) Az ezen irányelvvel módosított 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (3) bekezdésétől, valamint a megelőző intézkedésekkel kapcsolatban a 11a., 11b., 11c. és 11e. cikktől eltérve [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 36 hónappal]-ig a tagállamok engedélyezhetik, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett intézményvédelmi rendszerek a 2014/49/EU irányelv 11. cikkének (3) bekezdését végrehajtó, [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = ezen irányelv hatálybalépésének napja]-án/-én alkalmazandó nemzeti rendelkezéseknek feleljenek meg.

3. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok legkésőbb ... [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-ig elfogadják és kihadják azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket ... [Kiadóhivatal: kérjük a dátum beillesztését = az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 24 hónappal]-tól/-től alkalmazzák.

Ugyanakkor a tagállamok ... [Kiadóhivatal: kérjük, illesszék be a dátumot = az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 36 hónappal]-tól/-től alkalmazzák azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a megelőző intézkedésekkel kapcsolatban az ezen irányelvvel módosított 11. cikk (3) bekezdésének, valamint a 11a., 11b., 11c. és 11e. cikknek megfeleljenek.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

4. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*
